

MAI... BINE SĂ FIE BINE

PRIMĂVARA PE DUCĂ

(cronica de ședință a Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” -
duminică, 03 mai 2026, Galeriile „Dumitru I. Grumăzescu”)

PROGRAM:

1. SCÂRȚ-ul DE PRIER și PAȘTE - prezentare/lansare revista SCÂRȚ, serie nouă, nr. 31/165 (aprilie 2026), prezentarea textelor câștigătorilor concursului „LA PAȘTELE C(R)AILOR” al revistei SCÂRȚ/aprilie 2026

2. VAL DE FESTIVAL - prezentare situație pregătiri Festival SCÂRȚ - UMOR, ediția a VI-a, detalii; prezentarea celorlalte concursuri umoristice din țară (rezultate ale festivalurilor trecute și regulamente ale festivalurilor care vor urma)

3. PRIMĂVARA PE DUCĂ - recital literar, susținut de membrii Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” precum și de către ceilalți participanți; înscrieri pe lista protagoniștilor la festival

4. PACE VOUĂ! - *program artistic (mici recitaluri de muzică de cameră și folk, susținute de Daniela Agache, Romeo Oreste Cristian Amarandei, Eugen Paul Popa, Daniel Bratu)*

REALIZARE:

ANICA ANDREI-FRASCHINI

**LA BUNĂ
REVEDERE PESTE
O LUNĂ, LA
FESTIVAL!**

Am intrat în linie dreaptă: urmează Festivalul internațional de literatură umoristică „Scârț-Umor”, ediția a VI-a, în memoriam Constantin Iurașcu - Tataia, în perioada 5-7 iunie 2026! Și mă învăluie nisaiva emoții, la gândul că această cronică va apărea în numărul ce se va lansa cu prilejul ședinței festive. Au, au, au...

De astă dată, trec din start la mulțumiri. Prezența lui Neluș (Ioan Vârlan), la ședința Asociației Umoriștilor "Al. O. Teodoreanu" - Păstorel, îmi face cronicărea un fel de „copy-paste”. Iau și povestesc din imortalizările pe care el le-a postat deja. 'Geaba mi-am luat notițe, am filmat și am transmis în direct. Sau nu? Mai bine fac o „compilație”,

mă folosesc de tot „materialul didactic” și-i mulțumesc inginerului-artist! Să mai vii, Neluș! Ba să nu mai lipsești niciodată!

Pare a fi cu adevărat zi de primăvară. A mai fost o încercare surprinzătoare, prin martie, dar zâna „câmpiilor de-argint” s-a răzgândit și ne-a aplicat o corecție zdravănă, cu temperaturi sub bietul zero, care n-a avut ce face și a atins multe dintre floricelele pomilor fructiferi... Dar, la astă dată de 3 mai, iată că strălucesc în soare zâmbetele tinerilor plimbăreți înveșmântați în tricouri, de pe strada pietonală a Galeriilor Grumăzescu, pe la orele amiezii.

Noi ajungem devreme, intrăm în Galerii cu îndrăzneala obișnuită, dar ne scuzăm imediat față de noua custode, d-na Georgiana Cheher, constatând că acolo încă se desfășoară o repetiție a unui mic și tânăr grup vocal, ce cântă armonios în limba engleză, cu al lor profesor. Asistăm cumiți și cu plăcere, admirând între timp tablourile expoziției „Asimptote - Întoarcerea”, opere semnate de regretatul pictor Constantin Apetroaie, tatăl binecunoscutului Liviu Apetroaie. Vernisajul a avut loc pe 26 aprilie, lucrările fiind expuse încă de pe 20 ale lui Prier, ultima zi fiind chiar 3 mai.

Așezăm multe scaune, sala se umple de participanți energici, iar la masa pe care câteva flori de liliac își împrăstie parfumul, iau loc greii greilor, Vasile Vajoga și Daniel Bratu. Ei etalează reviste „Scârț” de aprilie, câteva reviste „Epigrama” și volume de poezii dăruite de Angela Stoian Mihai, spre vânzare pe 10 lei, banii urmând a intra în contul asociației.

Daniel face proba de microfon și ne anunță că are ambiția de a interpreta un cântec pe care nu-l știe, „Vis de primăvară”, cel cu „Pasărea Colibri” și Mircea Baniciu. După care deschide „preludiul festivalului, cum spunea distinsa și celebra vară a lui Ioan Toderașcu”: „Este o ședință aparte. Vom face un fel de repetiție generală, să vă gândiți să vă încadrați într-un minut jumate sau două, cu o epigramă, un catren, o poezie sau o poezie și jumătate.”

Începem „încălzirea” cu președintele de onoare al asociației, directorul revistei, Vasile

Vajoga, cel care a câștigat Marele Premiu la festivalul de la Brăila, cu o săptămână în urmă. Dânsul medita profund la „cât de dulce poate fi o proză cu sare și piper”. Ne vorbește despre noul număr al revistei, „care cuprinde de toate” și la care „s-a lucrat intens”. Apoi aflăm despre cele trei festivaluri anuale, de la Brăila. La cel de primăvară, toți ieșenii, prezenți în număr restrâns, au luat câte ceva: premiul al II-lea - Daria Dumescu, premiul I - Daniel Bratu și Marele Premiu - Vasile Vajoga. „Festivalul Scârț-Umor este așteptat. Sperăm să fie o surpriză plăcută.”

Daniel invită ca doritorii să achiziționeze revista, după care, remarcând o prezență nouă lângă Ioan Toderașcu, merge în spate, pentru a afla despre cine este vorba. Ioan ne spune că invitata este Gabriela Lăcrămioara, ieșencă din Madrid, pictoriță, cea despre care ne-a vorbit data trecută, când a revenit din Spania. Drăguță și surâzătoare prezență, mai mare dragul! Ioan dă drumul imediat la „patru șarje” proaspete, dintre care: „Vrând să fiu cumva în ton/ Cu această primăvară,/ Vin c-o floare de sezon,/ Respectiv o Lăcrămioară.”, apoi „Impresie la prima vedere”, „Prietenă mea, Gabriela” și încă una, tot pentru ea. Bune! Oleg nu se lasă și intervine prompt, spunând în versuri că Toderașcu este unul „Care are-n orice țară/ Câte una, verișoară.”

Daniel îi invită pe cei care au trimis texte la festivaluri. „La jurizare, trebuie să ai și un pic de noroc.” Daria spune că a „citit data trecută ce a trimis și la Brăila, și la Buzău.” Dar ne prezintă câteva aforisme trimise la Brăila, pe tema „Obrăznicie”, dintre care: „Cei obraznici ajung la performanță în momentul în care îi determină pe ceilalți să joace țonțoroiul.”, „Când obrăznicia se alege prin vot, iese în evidență prostia ambelor părți.”

Daniel ne citește apoi din revistă textele câștigătoare la concursul pe luna aprilie, cu tema „Paștele c(r)ailor”, adică cele ale lui

Laurențiu Ghiță, Nae Bunduri, Petru Ioan Gârda, Janet Nică. Pentru luna mai, concursul a fost suspendat, cu scopul de a se permite participarea la concursul anual, de festival, cu tema „Îndrăgostit la vârsta a treia”, ediția din acest an a festivalului fiind dedicată lui Constantin Iurașcu - Tataia. În iulie, se va relua concursul lunar. Aflăm că, în urma lansării sloganului „Totul pentru Scârț-Umor, totul pentru victorie”, „am reușit să ne apropiem de suma necesară desfășurării festivalului.”

Sanda ne vorbește și ea despre ce a trimis la concursul de la Brăila, unde toți au câștigat câte ceva, dar „S-a întâmplat exact așa/ Și vă ridic azi osanale/ Că toți ați luat câte ceva,/ Până și eu mi-am luat sandale”. Ne citește și distihuri absurde: „Am greșit atât de tare/ C-am ajuns să fiu om mare.”

Urmează Ioan Toderașcu, de astă dată pe scenă, cu distihuri absurde trimise la Brăila, la tema „Greșeli”.

Daniel ne spune că la Brăila se pot trimite texte la toate secțiunile, dar poți fi premiat doar la una. Ne citește aforisme umoristice, pe tema „Obrăznicie”: „Fără haina obrăzniciei, mulți ar umbla printre noi ca regele gol. Bineînțeles, nu i-ar trage nimeni de mânecă.” Și altele...

Onorabilul președinte onorific îi invită pe toți cei prezenți să participe la concursuri. Ne vorbește despre participările marelui Ioan Frențescu și despre faptul că, în ultimul timp, acesta nu mai trimite nimic la concursuri. Iar dl Frențescu ne spune că numele lui nu mai figurează în Anuarul Umoriștilor. „De ce aș mai participa?”

Este invitat Marian Morisena, care a venit mai rar, la ședințe, de o vreme încoace. „Domnul cu bentiță” mulțumește pentru invitația permanentă și se scuză că nu prea poate veni, ora 12 fiind cea la care este poftit, de obicei, la masă. Ne citește poezia „M-ai trădat” și câteva „țepușe” întrerupte de strănut, printre care una mai veche: „Înțeleg din ce motiv/ Supărarea mult îl ține,/ Criticându-l pe bețiv/ Că îi dă fără rușine/ Partea ce i se cuvine.”

Vine rândul Danielei Agache, cu chitara și glasul: „Leagănă vântul frunzele, lacrimă de

dor...” (al lui Mircea Rusu), apoi „Ce frumos” al Taniei Turtureanu, la care se alătură și Daniel. Da, frumos intermezzo muzical!

Între timp, intră în sală Petronela Pînzariu și încă un tânăr (Bogdan Gheorghe Stoian), amândoi în costum popular. Vine Petronela Alexa-Prisăcaru pe scenă, „talentul nostru cel robust” - după spusele lui Daniel - pentru a ne anunța evenimentul care va avea loc pe 20 iunie, o seară culturală, în localul „La Conac” și la care Gabriela Cucinschi va fi organizatoare. Vine și ea pe scenă și ne anunță că a fost proaspăt aleasă vicepreședintă a Uniunii Creatorilor Profesioniști, iar seara culturală va cuprinde, pe lângă poezii, cântece și mâncare bună, o expoziție de creații diverse. (Fac o paranteză: voi expune și eu zece lucrări de artă vizuală, colaje, desene, picturi.) Petronela ne citește „Hai să împărțim la doi o ultimă țigară”. Gabriela ne citește la rândul ei, câteva versuri proprii.

Este invitat Doru Melnic, cu rugămintea de a se încadra în cele 2 minute. „Te-am admirat de la călcâi la craniu/ Și poate n-o să ți se pară straniu/ Dacă te rog să-mi dai un interviu/ Diseară, eventual, noaptea, târziu...”

Daniel ne mai vorbește despre desfășurarea festivalului, despre ziua de 6 iunie, care va fi plină, încheindu-se pe „Dealul cu Spîni”. O invită apoi pe Gabriela

Lăcrămioara. Ea este foarte fericită că a ajuns la ședința Umoriștilor și ne vorbește despre Uniunea „Lucian Blaga” din Spania și diverse manifestări culturale, de acolo. Ține să

sublinieze că „atmosfera de acasă este incomparabilă, altfel ne exprimăm în graiul nostru.” De 15 ani este în Spania și abia așteaptă să revină acasă. Știu cum e... O aplaudăm pe noua noastră prietenă.

Daniel îl poartă apoi pe „maestrul epigramei”, Ioan Frențescu. Dânsul ne citește o epigramă mai veche, „Întors de la

măcelărie”: „Măi nevastă,-s derutat/ Carnea asta pentru prânz,/ După preț, e de mânzat./ După-aspect, cred că-i de mânz.”, apoi, „Întâi Mai, la mare”, „Animalul politic”, „Un primar luat la întrebări”, „Criza politică actuală, pentru un om simplu”, „Cămin modern”, „Sufleurul” și „Prietenul la nevoie se cunoaște”. Daniel spune că se va interesa de ce Ioan Frențescu nu mai este cuprins în Anuarul Epigramiștilor. Iar Vasile Vajoga precizează că, în ultimul număr al anuarului, apare o notă explicativă, conform căreia trebuie dat consimțământul, lucru legat de protecția datelor. Însă mai sunt și unele erori, în acest anuar.

Urmează sensibilul poet - părerea lui Daniel, la care mă alătur - Radu Grădinaru. Daniel pomenește de meritele pe care le are domnul consul onorific al Franței la

Iași, în organizarea Festivalului Scârț-Umor. Radu Grădinaru schimbă registrul, trece de la umor la lirică pură, „Definiția dorului”, „broboană misterioasă”... Câtă inspirație, câtă sensibilitate!

Urmează Daria, cu „Sunt cea mai cea” și suntem de acord. Iar Daniel declară că îi aduce aminte de „Sunt cel mai frumos din orașul acesta”, al lui Radu Stanca, normal. Și, „apropos”, îi oferă microfonul d-lui Nicolae Peiu, care își pregătise „ceva de zece minute și era ceva serios”, dar ne citește trei epigrame, dintre care „Drama miresei”: „O zicală povestește/ Că mireasa se grăbește/ Dacă este fată mare,/ Altfel, ar avea răbdare.”

Daniel o invită pe Liuba Patriciu, care îl citează pe Shakespeare, din piesa de teatru „Cum vă place”: „Lumea toată e o scenă și toți oamenii-s actori”, apoi continuă cu două aforisme legate de acest citat, „căci toată viața noastră se leagă de Shakespeare”. Unul dintre aceste aforisme este: „A trăi frumos înseamnă să transformi cuvântul „ceartă” în „ce artă”.”

Urmează, așa cum spune Daniel, „cea mai tânără membră a asociației noastre”, Ilinca Sobețchi. Minunata Ilinca ne citește poezia

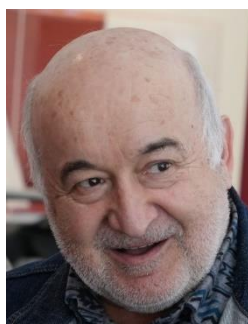
„Mai”: „Mai zi-mi sub cer de mai/ Că-ți sunt aleasă și că vrei/ Să ne iubim la iarbă verde, sub un tei./ Mai scrie-mi pe un nor zburdalnic, mic copil”...

Daniel insistă ca, „la ședința festivă din data de 6 iunie, în cadrul festivalului, să ne încadrăm în 2 minute, așa cum a reușit Ilinca”.

Alina Colisnic pregătise ceva mai consistent și „care nu are treabă cu umorul”, dar respectă încadrarea în minutele alocate și ne povestește câteva întâmplări din camera de gardă. Am reținut-o pe cea cu „E foarte cald aici sau sunt eu nebună?”, la care o asistentă răspunde spontan: „E și foarte cald aici!”

Vine rândul „echipajului de la Roman” și ia cuvântul Dan Prisăcaru. Trebuie să spun că, citind „Cinematograful sufletului meu” și intrând în miezul cărții „Fotografii fără rame”, creații în proză, scrise de Dan Prisăcaru, sunt plăcut impresionată de umorul acestui autor, cât și de calitatea figurilor de stil folosite, pe lângă respectul față de limba

română. Scrie pe gustul meu și sunt convinsă că place și încă va mai plăcea multor cititori. I-am împrumutat lui Axinte „Cinematograful...”. Dl Dan ne vorbește pe scurt despre subiectul unei proze... scurte,

cum altfel?

Urmează Elena Sârghe. Dânsa ne spune că, sub egida cenaclului „Lucian Blaga” din Madrid, a văzut lumina tiparului traducerea în limba spaniolă, a unei cărți de proză a surorii sale, Maria Loghin, traducere realizată de Ovidiu Cornilă. Ne mai spune că, exact în urmă cu 44 de ani, a primit repartiție la Roman și a părăsit Iașul, la indicațiile surorii ei, pe care o numește „ministru de finanțe”.

Maria iese la rampă și se întreabă ce caută ea aici. Dar ne iubește. Ne citește ce a scris într-o carte despre Hândrești, „satul fără de pereche”. Îmi place mult de tot cum scrie Maria. Și sunt convinsă că nu numai mie. Ne invită la o prezentare de carte din satul natal, de pe 23 mai.

Daniel propune să rupem ritmul cu un cântec și o invită la microfon pe Petronela Pînzariu, care interpretează o priceasnă, „Eu mă rog la Domnul”.

Iar dl Emanoil Ignat nu vrea să ne spună nimic, va pregăti ceva pentru data viitoare, așadar la festival. Timpul său de azi este preluat de Axinte Mihalache, care se conformează cu „o poezie și jumătate”, din creația lui Ion Pribeagu, anume „Mur-mur și bau-bau-bau” și poezia populară „Țiganul la ceapă”, mai scurtă.

În boxe răsună cântecul „1 Mai muncitoresc”, da, cel de demult... Cântăm cu toții, iar d-na custode flutură un steguleț tricolor. Mă emoționez, sincer... Poate nu numai eu... Câte amintiri...

Este anunțat Aurel Noroc, „extraterestrul care a prins și vremurile în care acest cântec răsună de dimineața până seara”. El a renunțat la „Noapte de mai” și trece la „Eu nu strivesc corola de minuni a lumii”, luna mai fiind „luna Lucian Blaga”. Murmurăm și noi.

Daniel o invită pe Ani Laiu. Ea ne spune

că nu are talent la umor, dar ne încântă cu - parafrazez - „albul răvășitor al corcodușilor”, poezie publicată și în revistă.

Urmează d-na Elena Bostan, care spune: „Eu nu am nimic care să merite atenția dvs.”, Daniel insistă: „Totuși, noi v-o acordăm” și-atunci o ascultăm citind un fragment din „Sărmanul Dionis” eminescian.

Solistul de muzică populară Bogdan Stoian mulțumește Gabrielei Cucinschi pentru invitație și interpretează a cappella o doină. Voce tânără și frumoasă!

Vine momentul „celui care astăzi a făcut un soi de apostolat al imaginii și sunetului și pe care cu drag îl revedem”, după cum declară Daniel, și anume Ioan Vârlan. Tot Gabrielei Cucinschi i se datorează prezența lui la ședința Umoriștilor. El ne citește repede un catren cu „o chelneriță voluptoasă”.

„Este o bucurie să-l avem alături de noi pe dl Valeriu Cazan. Dânsul locuiește la etajul 4, fără lift, îl admirăm și îi multumim.”, ne spune Daniel, iar dl Valeriu recită: „Fost-am, Doamne, tânăr foarte/ Și nu mă gândeam la moarte/ Și nu mă gândeam la moarte/ Că părea așa departe [...] Da-n acele vremi cu soare/ Nu știam c-atunci când moare,/ Singur este fiecare.”

Vine rândul meu, „Nușa noastră”, cum m-a denumit Daniel de ceva timp. Transmit tuturor salutări de la Geli, sora mea, spun că, dacă mi se vor permite două minute la festival, voi citi din încercările mele umoristice, dar acum citesc „Șotronul copilariei”.

Daniel mulțumește celor care au donat (Daria Dumescu, Ileana Grigore), au cumpărat reviste, juriilor care au acordat premii - toți banii primiți de Daniel ca premii s-au dus în contul asociației - celor care au completat formularul 230, Sandei, celorlalți donatori... Mai sunt formulare, se pot completa și banii vor ajuta pentru compensarea cheltuielilor viitoare. Mai aflăm că Vasile, Sanda, Daniel, Daria vor renunța la minutele intervențiilor la festival, în data de 6 iunie, pentru a crea intervalul necesar unei mini-lansări de două cărți, „Simeze”, a lui Vasile Vajoga și „Șapca lui Bălci”, de cronici ale lui Daniel Bratu. Și ascultăm din nou „1 Mai muncitoresc”, ca introducere la schimbul de replici versificate, între Daniel și Sanda: „Eu cred c-o să mă uiți, de unu' mai/ frumos și tânăr îți va bate-n poartă,/ bolborosind la balalaica spartă/ mai bine

decât mine „Hai di hai”...” și așa mai departe, textul este în revistă și pe Fb, iar Sanda: „Să înțeleg că este unu' mai.../ frumos și tânăr și la mare artă?”

Da, este finalul ședinței. Daniel ne poartă în față, la poza de grup. Ne rărăm treptat, mai sporovăim pe grupulețe, se strânge aparatura etc... și ne pomenim la Corso doar vreo unsprezece, „puțini, dar aleși”, cum ne zicea vestitul profesor de matematici speciale, pe vremea studenției mele, Constantin Corduneanu. Și cântăm, mai cu seamă Daniela și Daniel, glumim și ne bucurăm preț de niște meniuri și două ceasuri bune.

Acuma stau drept și mă întreb strâmb: Cum de am ajuns eu să fac cronicile astea?

Haideți, la bună revedere peste o lună, la festival! Până atunci, antrenați-vă toți mușchii, că va fi mai ales cu neseriozități, cu râs, cu premiat, cu recitat/cântat, cu dănuț, cu îmbrățișat, cu nu mai știu ce, câte și mai câte!

Cu drag, prietenie, admirație, prețuire, cu toate urările de bine și frumos, sănătate, pace și iubire, creație și dăruire,

Anica/ Nușa voastră

LA CONCURSURI RĂSPÂNDITE

1. Festivalul Concurs „Întâlnirea Umoriștilor”, Brăila, 24-26 aprilie 2026

I. Secțiunea „Umor pe rime”

Tema „GREȘELI”

DARIA DUMESCU (premiul al II – lea)

a) Poezie umoristică

SPOVEDANIE

- Eu, cu vecinu-am mai greșit, părinte,
De data asta-i vinovat un pic,
M-a amăgit, jurând pe cele sfinte,
Că barza vine, da-i cu ciocul mic!

Defecte am și uneori greșesc,
Nimic în primăvară nu se pierde
Că abordez un stil mai omenesc,
De a păstra doar ceea ce e verde!

.....
- Greșeli umane ai, tu, fiica mea;
Voi pune-o vorbă bună către Cel
Ce cu adevărat te va salva,
Dar treci pe-aici, să ... mai „vorbim” nițel!

b) Distihuri absurde

GREȘELI CU ȚOPĂIELI
Dosise-aseară luna în buzunarul iei
Greșeli ce țopăiră pe marginea cheliei.

DIN GREȘEALĂ
Un vas de sânge, „Chira Chiralina”,
Azi, din greșeală, și-a băut benzina.

EROARE
Mi-am lipit greșeala pe un gard
Ce-și bătuse cuie-n miocard.

DÂND DIN COATE
Rup gramatica-n greșeli, zornăind monede,
Cu-atestat de senator printre patrupede.

2. Festivalul Național de Epigramă „Cât e Buzăul de mare”, Buzău, 08 - 10 mai 2026

I. Concurs de epigrame cu temele:

- (1) „Mai că mai” - două epigrame
- (2) „De florile mărilor” - două epigrame
- (3) „Sfântul Mucenic Sava de la Buzău” (epitaf) - două epitafuri

SANDA NICUCIE

(1) Tema „Mai că mai”

ÎNCURAJARE

M-a atras la un hotel,
În amurgul blând, dar vai!
Că, în zori, i-am spus: - Costel,
Nu mai plânge, mai că m-ai...

TARE CA PIATRA

Soacra mea,-n saltea,
Zace și e tristă,
Eu... mă rog, dar ea
Mai că mai rezistă...

(2) Tema „De florile mărilor”

CHIAR DEGEABA

Te mănâncă, eu văd treaba,
Te-am citit de-a fir a păr.
Ți-aș da două, dar degeaba -
Ar fi doar... de flori de măr.

VÂRSTA-NȚELEPCIUNII

Eu știu mulți, cu firi mai coapte -
Mai în vârstă,-ntr-adevăr -
Ce-ar vrea fete, șase-șapte,
Doar așa... de flori de măr...

(3) Tema „Sfântul Mucenic Sava de la Buzău” (epitaf)

SFÂNTUL MUCENIC SAVA DE LA BUZĂU

Zace-n locul cu verdeață
Sfântul Sava cel voinic -
N-a mâncat întreaga viață
Nici măcar un mucenic.

CE-I DREPT, E DREPT

Sutele de ani duc slava
Că-n mormântu-acesta, trist,
Se-odihnește Sfântul Sava,
Drept, de parcă-a fost jurist.

Sanda Nicucie

DANIEL BRATU

(1) Tema „Mai că mai”

GUVERNANT DE VARĂ

Mai că mai că-mi vine
Să-l socot cu minte -
La popor dă bine
Ora înainte.

MAI

În aprilie,-n zăpadă,
A căzut vecina: - Hai!
M-a strigat și-aștept să cadă
Iar, s-o prind, că mai că(-i) mai...

(2) Tema „De florile mărului”

PĂCAT...

Am dorit-o,-n zi de post,
Sub perele părului
Și... păcat, că doru-a fost...
De florile mărului.

ÎMBĂTAT DE PARFUM

Când fost-a prins în trafic, „parfumat”,
În scris, a contestat că,-ntr-adevăr,
(Neconsumând nimic) s-a îmbătat
Sorbind parfumul florilor de măr.

(3) Tema „Sfântul Mucenic Sava de la Buzău” (epitaf)

SFÂNTUL SAVA A MURIT ÎNECAT

Mi-a șoptit, pe la chindie,
Un distins, din Chișinău:
- Sfântu-i, clar, dovada vie(?)
C-apa multă-ți face rău.

SFÂNTUL SAVA GOTUL A FOST UCIS DE GOȚI

Prin istorii de străbați,
Învăța-vei, cât mai poți,
C-ai vreo șansă-ntre confrăți,
Cât și Sava printre goți.

Daniel Bratu

VASILE VAJOGA

(1) Tema „Mai că mai”

ORGOLIU AUTOHTON

Mândria asta-mi mai rămâne:
Să cânt „Deșteaptă-te române”,
Deoarece e dovedit
Că, *maică, m-ai* făcut tâmpit!

DOR DE BUZĂU

Pot spune tuturor și-ntotdeauna,
Că mi-am dorit de foarte multe ori
S-ajung aici în *mai, că mai* e luna
Când la Buzău castanii-s plini de flori!...

(2) Tema „De florile mărului”

FLORI DE MĂR

Sunt merii înfloriți, da-s foarte triști;
Îi ciomăgără niște polițiști
Ce fost-au instruiți la reciclare
Că-i infracționalitatea-n floare!

LA VÂRSTA A TREIA

Ajuns pensionar, să nu te miri
Că-n drumu-ți nu cad flori de trandafiri,
Iar de aici, supremul adevăr
Denotă c-ai muncit... de flori de măr.

(3) Tema „Sfântul Mucenic Sava de la Buzău” (epitaf)

EPITAF SFÂNTULUI SAVA GOTUL (amfibrah)

Cu trupul el nu-i la Buzău,
Dar haru-i nestins ne pătrunde
Și râul martiriului său
Îi poartă sfințenia-n unde.

MARTIRIU...

Având vrăjmași suspuși pe-acest pământ,
Fu Sava înecat și-ajuns-a sfânt;
Noi, astăzi, cred că suntem sfinți de vii,
La cât ne-neacă Statu-n datorii!

DARIA DUMESCU

(1) Tema „Mai că mai”

MAI CĂ MAI

I-a plăcut să bea pălincă
Din pahar, sorbind cu paiul;
Dar a renunțat fii'ncă,
Mai că mai să-i crape maiul!

TARDIVITATE...

Petrec în parc frumoase nopți de mai,
Contemplu fete cu mișcări feline,
Le-aș aborda și, poate... mai că mai,
Dar stă pe bancă baba lângă mine!

(2) Tema „De florile mărului”

RISC DE ÎNGHEȚ

Buzoianu-ades surprinde
Miezu-n adevăr,
Că rachiul lui depinde
Doar de... flori de măr.

INUTILITATE FEMININĂ

De flori de măr se umflă-n silicoane,
De flori de măr se-ncurcă în zorzoane,
De flori de măr și-a pus implant de păr,
Și tot efortul... doar de flori de măr!

(3) Tema „Sfântul Mucenic Sava de la Buzău” (epitaf)

EPITAF

Odihnește-n raclă, sub acest veșmânt,
Sfântul Sava Gotul, cel evlavios
Și supus la chinuri grele pe pământ,
C-a păstrat credința vie în Hristos.

EPITAFUL SFÂNTULUI SAVA DE LA BUZĂU

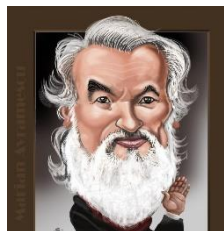
Pentru-a sa credință, goții cei păgâni,
În vâltori de ape, -n râu l-au înecat;
Și se-nchină astăzi tineri și bătrâni
Moaștelor acestui sfânt prea adorat.

3. Festivalul Național de Satiră și Umor „HOHOTE”, Râncea, 29 - 31 mai 2026

I. Secțiunea EPIGRAMĂ

- 2 (două) epigrame la tema „Pe cont propriu”
- o epigramă fără temă
- madrigal despre Alexandru Ștefulescu, întemeietorul Muzeului Gorjului

VASILE VAJOGA

I. 2 (două) epigrame la tema „Pe cont propriu”

CONTURI, CONTURI...

El - nonagenar,
Ea - cu sexy look,
El - cont gras bancar,
Ea - cont pe facebook!

PARADOX NEOAȘ

În lumea cea cu larg decor,
Toți proșii-s proști pe contul lor;
La noi, prostia unui tont,
Cu toții o plătim din cont!

II. O epigramă fără temă

UNUI CONFRATE IEȘEAN LIPSIT DE TALENT

Ics, scriitorul, din păcate
Căzând pe strada Sărărie,
Și-a rupt piciorul stâng din spate;
Cu celelalte, încă scrie!

III. Madrigal despre Alexandru Ștefulescu, întemeietorul Muzeului Gorjului

LUI AL. ȘTEFULESCU

El a lăsat drept zestre la gorjeni
Muzeu-n care, în aceste zile,
Aș vrea să văd și politicieni
Expuși sub eticheta de „fosile”!

DANIEL BRATU

I. 2 (două) epigrame la tema „Pe cont propriu”

CHELTUIELI DE... RĂZBOI

După noaptea furtunoasă,
Cu asalturi ca pe front,
Ea-i tot goală și frumoasă,
El, mai gol, la propriu...-n cont.

CONTUL PROPRIU LA CONCURS LITERAR

De premii, ce se spune
Îmi pare cam impropriu -
Niciunul nu-i „pe bune”.
Iar restu-s... pe cont propriu...

II. O epigramă fără temă

PERSEVERENȚĂ... (COȘBUCIANĂ)

Când e dusă,-n sat, pe dânsa,
Deși-o iau cu binișoru`,
Parcă-o podidește plânsa:
- Tot cu doru`? - Tot cu Doru...

III. Madrigal despre Alexandru Ștefulescu, întemeietorul Muzeului Gorjului

ADEVĂRAT MUZEU

Așa va fi mereu,
Cum el, din Cer, ne-nvață:
Din spate, ce-i Muzeu,
Muzeu e și din față.

Daniel Bratu

DARIA DUMESCU

I. 2 (două) epigrame la tema „Pe cont propriu”

BUCLUC

(amfibrah)

Pe propriul cont i-am luat
Vecinei, mânat ca de streche,
Cercei din argint cu agat,
Uitând că e „într-o ureche”!

VIS RATAT

Să fac afaceri, tot mereu
Pe propriu cont am încercat,
Dar n-am scos nici măcar un leu
Cum scoate turcul din rahat.

II. O epigramă fără temă

INGRATITUDINE

Eu am hrănit pe înserat,
C-o pâine și c-un pește,
Un „câine” care m-a mușcat
Destul de „omenește”.

III. Madrigal despre Alexandru Ștefulescu, întemeietorul Muzeului Gorjului

LUI AL. ȘTEFULESCU

(amfibrah)

A fost Ștefulescu și încă mai este
Istoria-n file și-a neamului soartă,
Ce dănuie-n veci în muzeul ce poartă
Prin numele său, un ținut de poveste!

II Secțiunea POEZIE UMORISTICĂ

- o poezie epigramatică în patru strofe

Tema: „Pe cont propriu”

DARIA DUMESCU (Premiul I)

DESTIN

Eu multe fete am băgat în seamă,
Dar mă-nsurai pe propriul cont cu cea
Ce m-a vrăjit c-un glas de... mamă-mamă,
Și, de atunci, dansez cum cântă ea.

Forțând destinul, mi-am făcut un rost;
Pe propriu cont, ales-am varianta
De-a pune leu pe leu, dar... ca un prost,
Că-ntregul cont mi l-a golit amanta.

Pe propriul cont cântat-am la trombon;
Mi-am „trombonit ” vecina pe-nserate,
Dar m-a păscut un mare ghinion:
Vecinu-i baterist. Și-atunci când bate!...

Pe contul proriu-ades păcătuiesc,
Dar nu dau socoteală nimănui,
Atâta doar, de Cotul mă feresc,
Fiindcă-ndată mă agață-n „Cui”!

VASILE VAJOGA

DECONTURI... LIRICE

Ieri, în turneu, amicu-mi n-a fost tont:
Cu smoking, ceas în buzunarul vestei,
Trei blonde și-a trecut ușor în cont;
Mai greu i-a fost când cont i-a dat nevastei.

De-aceea n-o luați ca pe-un afront,
Când eu, biet trecător pe-această glie,
În viața mea n-am dat la nimeni cont,
Nici n-am permis ca alții să-mi dea mie!

Că, propriu-mi cont, prin ce să se remarce?,
Decât prin protocolul stabilit
Cu banca - desemnată să-l încarce
Și cu amanta - care l-a golit!

Iar dacă versul nu îmi este bont
Și dacă, poate, juriul nu dă greș,
Mă voi alege cu ceva în cont,
Deși, vă spun cinstit: Accept și cash!!!

DANIEL BRATU (mențiune)

PE BARBA LUI?

Un chel complet, deschis la prăvălie,
Patron falit, cum azi avem destui
Și ras de fisc c-o lamă nașparlie,
S-a-mbogățit... mergând pe barba lui.

N-avea nici bani și nici prea multă minte,
Nici păr, deloc, mergea destul de șui -
Intrat în puț cu capul dinainte,
S-a ridicat, în mâini... pe barba lui.

Nici eu, nici alții, simpli, ca oricare,
Ce-am tot aflat de insul cel căhui,
N-am înțeles prin care întâmplare
Nu s-a-ncurcat, mergând... pe barba lui.

Dar ieri, de ziua muncilor, pe strasse
Era c-o divă,-n colț, la mititei
Și-am înțeles, târziu - se însurase,
Iar barba lui, de fapt, e barba ei.

„LA PAȘTELE C(R)AILOR” - continuare

DE PAȘTELE CAILOR

Ard scaieții vieții-n mod paradoxal
Este-un ceas de ocnă peste-un timp târziu,
Eu pe o cărare umblu străveziu
Parcă-s craiul verii călărind pe cal.

Las să-mi treacă-n față zarul argintiu
Aruncat de Hebe peste-un vechi canal,
Încă se mai poartă stres original
Îmbrăcând prezentu-n straiu-i cenușiu.

De te-apleci pășește umbra peste roți
Și răsună strada parcă a pustiu,
Rosturile vieții despre care scriu
Nu pot fi-nțelese nici acum de toți.

De-aia din soborul anilor ce vin
Se ridică glasuri îndemnând spre rai
Și cu îndârjire când speranțe n-ai
Poți s-aștepți un paște mult mai cabalin.

De-nțeles e totul și optăm deplin,
Năzuim să facem tot ce-i omenesc,
Pentru noi speranțe încă înfloresc
Când zbura-va porcul... ca un zepelin.
George Eftimie

CURIOZITATE, 1
Că au și caii Paște-i clar
Și nu încap discuții, dar
E și al iepelor? Mă-ntreabă
Vecina, tipă chiar de treabă.

Janet Nică

DILEME LA VÂRSTA A TREIA
Cuprins de-ntârziare libidouri,
Un unchi al meu în vârstă recunoaște
C-ar mai ciocni și el un ou, de Paște,
De nu l-am agasa cu apropouri!

Laurențiu Ghiță

JANEI FONDA - O REVOLTATĂ „NO KINGS”

Când te gândești că nu mai este cale,
Acum, de tiranie a scăpa,
Să-ți amintești un film de-al dumitale:
Și c(r)aii se împușcă, nu-i așa?

Petru Ioan Gârda

UNUI DON JUAN
Să facă prăjituri de 10
Chemată fu de dumnealui;
Ea nu mai vrea acum să plece
Și-i vai de cozonacul lui.

Tony Andreescu

CONCORDIE
Reperul e-acesta și poți
Fii sigur că nu se corupe,
La paștele cailor toți
Aleșii vor da... să se pupe.

George Eftimie

CURIOZITATE, 2
Caii, zice-se, serbează
Paștele, cu tăraiboi,
Oare, ei încondeiază
Ouăle, cum facem noi?
Janet Nică

LA PAȘTELE C(R)AILOR
Românilor ce-au suferit,
Eu le doresc un trai ușor
Și C(r)ailor din Răsărit
Le zic de pasca mamei lor.

Nae Bunduri

LUCRARE PUBLICĂ
Se bate bine-n piuă apă,
La „Sânt Așteaptă” să înceapă;
Apoi lucrarea se va naște
Când vor avea și caii PAȘTE.

Tony Andreescu

CONSTANTIN MOLDOVAN

PRIETENUL MEU DIN ȘAŢ!

Grigore Cotul, secretarul cenaclului „Satiricon” din Cluj Napoca, este prietenul meu și - tocmai de aceea - pot să-i aduc oricâte laude poftesc fără teama că se va mira cineva lecturând ceea ce scriu despre el. Însă dincolo de zâmbetele care pot să apară după o astfel de precizare, Gore chiar merită aprecieri din partea tuturor pentru strădania pe care o depune în slujba literaturii, în special a celei umoristice, cu atât mai mult cu cât, de regulă, profesorii de matematică nu prea știu de glumă.

Iar dacă mai adaug faptul că jumătatea lui mai bună este tot matematician - și tot cu veleități umoristice! - avem tabloul complet al unei familii atipice. Împreună cu Adela, soția sa, având sprijinul unor oameni pricepuți și inimoși, Grig a pus bazele unei publicații socio-culturale intitulată „Izvorul Someșului”, care cuprinde în paginile sale informații despre comuna ȘaŢ (locul de baștină), despre realitățile bistrițene și nu doar, precum și proză, poezie, epigramă, încurajând tinerii din zonă să pășească încrezători pe târâmul dificil, dar atât de frumos al frazei meșteșugite, al versului sau al poantei. Tot lui i se datorează pagina bilunară de satiră și umor intitulată „Cuiul lui Pepelea” care apare, prin bunăvoința domnului director Menuț Maximinian, în cotidianul județean „Răsunetul”.

Ca autor de epigramă i-au apărut până acum cinci volume, fiind cuprins și în câteva antologii de gen drept urmare a participării la mai multe festivaluri-concurs de unde s-a întors cu numeroase premii și distincții. Grigore Cotul este membru al Uniunii Epigramiştilor din România și unul dintre redactorii revistei EPIGRAMA, un tip organizat, mereu în slujba echipei, un coleg alături de care nu-ți este teamă să te avânți în proiecte de lungă durată având garanția seriozității omului de onoare ce nu te va

abandona niciodată. Și pentru că atunci când l-am cunoscut mi-a fost prezentat ca fiind, citez, „o persoană liniștită”, voi încheia aceste rânduri despre prietenul meu din ȘaŢ cu o șarjă amicală pe care i-am adresat-o, ceva mai târziu, după ce am reușit să înțeleg ce și cum...

LUI GRIGORE COTUL - O PERSOANĂ LINIȘTITĂ...

Vă explic eu daravela
Cu persoana liniștită:
De când este cu Adela
N-o mai poate da... cotită!

Mult succes, prietene, în tot ceea ce-ți propui să realizezi bine și frumos... Să fim sănătoși!

prof. Constantin MOLDOVAN, redactor șef
al revistei EPIGRAMA - publicația U.E.R.

Epigrame de Grigore COTUL...

REGRET

Astăzi, unui bun vecin,
Pe un ton îndurerat,
Îi urez și eu „Drum lin”...
N-a murit, s-a însurat!

LEAC UITAT

Un tratament util, pe viață,
Ce-n vremuri vechi era rutină:
Ca să te scape de mătreață
Te programau la ghilotină!

SĂ NU ARUNCĂM CU PIATRA

Poate pare o surpriză,
Dar sunt mulți de la putere
Care știu ce-nseamnă criză...
De la pietrele din fiere!

VREMURI GRELE

Toți în viață-și fac un rost,
Să-și câștige existența...
Azi e greu să fii și prost,
Că-i prea mare concurența!

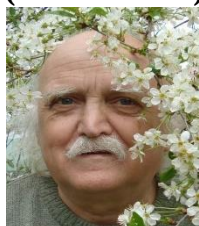
.....

Până săptămâna viitoare vă doresc să fiți
iubiți, iubind!

(Monitorul de Suceava, joi, 7 mai 2026)

MIHAI FRUNZĂ

(n. 22.05.1947)

GHID(UȘ) DE COLORAT CUVINTE

Nu-i de observat foarte lesne, dacă nu știi să(-l) citești. Deși pare aproape de alt anotimp, e un primăvăratec, Frunză la umbra florilor în floare mereu. Un mag, un măiastru al nonșalanței care te surprinde în orice situație și în orice joc de cuvinte, desprins din galeriile cu zâmbet deștept și venit printre noi să ne facă să râdem. Nu știu ce urmărește, poate că vrea să ne smulgă din dinții de lapte ori din măselele de minte. Cred că de-asta s-a și făcut stomatolog, o meserie de torționar mascat, ispășind apoi prin umor. Proză, comedie, aforisme, epigrame, toate îi sunt la îndemână și le exersează pe lume într-un stil de excelență fără rival, complet altfel și-atât de firesc, dezarmant.

La braț cu D'Artagnan Hanganu, mai puțin bătaios decât acesta, dar (cel puțin) la fel de ironist și de percutant, a transformat Brăila în raiul muschetarilor umoriști, organizând festivaluri pe bandă rulantă și punând umărul și creierul scânteind la bună-starea revistelor de umor din țară, printre care și Scârț-ul nostru cel de toate zilele. Un Om care face pași mici (și repezi) pentru om, dar mari pentru umor, un almanah al stării de bine, un jovial cu mustață de Hercule Poirot, un cuceritor de nepoțele și bune-n egală măsură, un soi de general Svejck mai sfătos decât Hasek și mai blând decât Caragiale, despre care s-ar putea scrie și vorbi zile întregi, într-un soi de *laudatio neîntre-ruptus*, dacă nu ar începe să te tragă de mânecă tocmai el, sărbătoritul, surâzând șăgalnic dintre cireșele-n floare. La mulți ani!

Daniel Bratu

JUSTIȚIA ROMÂNĂ

Legea nouă s-a votat,
E la fel ca-n Franța,
Doar că hoții din Senat
I-au furat balanța.

ISLANDA ARE NEVOIE DE BĂRBAȚI

Țara are în exces
Fete - pe alese -
Ca români, vom merge des
La furat mirese.

CONTRAST ÎN PEISAJ

Azi vedem, ieșind din casă,
O imagine reală
Cu o salcie pletoasă
Și-o pădure foarte cheală.

REFUGIAȚII

Se ivește un nou val
La hotare slabe,
Numărul e colosal,
Cifrele-s arabe.

PROTESTUL MUT

Nu-mi mai place-n astă țară
Căci trăiesc din împrumut
Și la miting ies afară:
În Italia mă mut!

SCHIMBARE DE OPINIE

Nu mai vrea maturi șeici
O frumoasă blondă,
Căci găsește și aici
Un bătrân cu sondă.

Mihai Frunză

FLORIN ROTARU
(25.05.1968)

„MAESTRUL”

În lumea literară care
Ne fascinează și incită,
El e un bolovan de sare:
Se lasă lins de orice vită!

MICĂ PUBLICITATE

Croit din bune aluaturi,
Ca filantrop desăvârșit,
Cedez un sac întreg de sfaturi...
Pe care nu le-am folosit.

EFICIENȚĂ MEDICALĂ

Exagerase cu mâncatul
Și-a mers să-și curățe ficatul
La medici, în spital de stat...
În două luni l-au curățat!

ÎNTÂMPLARE

Am nimerit, băut un pic,
La blonda sexy de la trei,
Dar jur că n-am făcut nimic,
Căci a crezut că-s soțul ei.

MANIERE

Îl vezi pe „Ics”, parlamentar,
Cum stă cu mâna-n buzunar
Și asta n-ar fi cel mai rău,
Dar buzunarul e al tău!

PETRONELA VALI SLAVU
(n. 11.05.1970)

SOȚUL ȘI VICIILE SOȚIEI

Despre soața lui știa
Că, din când în când, fumează,
Însă n-a știut că bea
Până n-a văzut-o trează.

UNUI AVENTURIER

Frumoasă, necăsătorită,
Ademenind-o pas cu pas,
A dus-o tipul în ispită
Si-acum îl duce ea de... nas.

OLTEANUL – OM DESCURCĂREȚ

Soarta-i fuse hărăzită
Să îi meargă bine-n toate,
C-are mintea ascuțită,
Nici nu vă mai spun de coate!

O, TEMPORA!

Căsătoria nu mai e la modă,
Căci actele-s acuma de prisos,
Dar, din păcate,-i singura metodă
S-ajungi la un divorț spectaculos!

CONCILIERE MATINALĂ

Când soțul vine pe la șase
De la băute, din local,
Nevasta-i cere să se lase,
Și-atunci se lasă... cu scandal!

DORU MIHAI LUNGESCU
(n. 18.05.1964)

CE NE LIPSEȘTE?

Am avea în România,
Apă, hrană pentru toți;
Ne lipsește energia...
Să le apărăm de hoți!

SOACREI

Doar apă-i mai ofer, sălcie,
Și hrană ioc, să-și țină gura,
Dar tot mai are energie;
(C-un deget îmi arată ura!)

**SCOPUL PROGRAMULUI „APĂ,
HRANĂ, ENERGIE”**

La cum susține autorul
Programul, cu înverșunare,
Îl preocupă viitorul...
Grupării lui la guvernare!

LA MINTEA EI... DIN INTERES!

Nebunatică făptură
Are mintea sub centură,
Ea frumoasă, eu holtei...
Mă cobor la mintea ei!

MINCIUNI ELECTORALE

Ne-a promis o viață nouă,
Candidatul nu știu cui,
Merita să-i zic vreo două,
Dar... te pui la mintea lui?

MARIUS COGE
(n. 11.05.1954)

TUTUNUL

Când țigări ne cumpărăm
Știm precis: acest produs
Ne ajută să scăpăm
De vreo câțiva ani în plus.

POLITICIANUL, FIU DE GRĂDINAR

Amândoi duc lupte grele
Pentru a putea răzbate:
Tatăl - vinde gogonele,
Fiul - vinde... gogonate!

FRUSTRARE DE REVELION

Înving o noapte, vitejește,
Cârnați, sarmale și jumări
Și totuși, la final, primește
Doar soața mea felicitări!

DOAMNEI X

Chiar de mă respingi din gură,
În privirea ta citesc
C-o să fiu mai demn de ură
Dacă n-o să îndrăznesc.

CHIP DE ÎNGER

Aură i-a dat natura:
Zămbet, farmec și scânteie.
Dacă n-ar deschide gura,
Nici n-ai zice că-i femeie!

DOREL LAZĂR
(29.05.1954)

CIUDĂȚENIE

În lumea noastră literară,
Având stilouri și hârtie,
Sorbind cu sânge din călimară,
Câțiva au învățat să scrie.

UNUI POET SUPRAPONDERAL

Eu cred că știe-ntreaga lume:
Ca bard de la Aiud, acum
Tu nu ești mare prin volume;
Ești cel mai mare... în volum!

UNUI SCULPTOR

Din pădure-și cară ciotul
Spre a-și face-un chip cioplit;
Semănându-i întru totul,
L-a lăsat cum l-a găsit...

UNUI POET

Laborios în tot ce scrie,
Adânc, profund ca un ocean,
El lasă urme-n poezie...
Ca o furtună-ntr-un lighean!

CONSTATARE

În „sondaje” se arată
Că-ntr-o țară democrată,
Cel ce minte elocvent,
Se-odihnește-n Parlament!

SORIN FINCHELSTEIN
(09.05.1948)

LEADERSHIP

„Înainte, peste punte,
Viitorul ne zâmbește;
Vom porni cu mine-n frunte!”
Zise racul vitejește.

ALTRUISM

Datoria conjugală
Mi-o achit în rate mici,
Iar când sunt la-nghesuială
Mă-mprumut de la amici.

ABSOLVIRE SELECTIVĂ

La Tine, în slăvile-albastre,
Fii, Doamne, milos, te implor,
Și iartă păcatele noastre...
Dar nu le ierta pe-ale lor!

HEPATICĂ

„Lucrând” din greu la Prometeu,
Constată vulturul tranșant:
„Drept, doctor nu-s, dar cum văd eu,
Ar fi nevoie de-un transplant!”

ULISE CĂTRE PENELOPA

Te rog să nu-mi faci imputări,
Să nu te-apeuce paranoia...
Ies doar un pic, să-mi iau țigări;
Aud că au discount la Troia.

COSTEL PĂTRĂȘCAN
(n. 21.05.1966)

EPIGRAMISTUL INTERGALACTIC AL IMAGINII

CĂTĂLINA ORȘIVSCHI

6 MAI – ZIUA BĂUTURILOR

ȚUICA DE PRUNĂ

Privesc eu în livadă prunu-n floare,
Cu albu-i lucitor râzând în soare.

Aștept cu nerăbdare de pe-acuma
Să ia spre toamnă altă-nfățișare.

Visez cu ochi deschiși momentu-n care
Voi duce prunele la prelucrare.

Atunci voi umple sticlele, butoiul,
C-o țuică bună și ispititoare.

Eu țuică-nghit mereu, beau cu măsură,
Medicament fiind, cum știe-oricare,

Ce are calități nenumărate
Și câteva enumăr, ca atare:

Stomacul, bila, inima tratează
Licoarea asta binefăcătoare.

De-aceea-n fiecare dimineață
Eu dau pe gât vreo patru, cinci pahare.

Și, cum se știe bine, bunăoară,
Colesterolul poate să-l coboare.

Acesta e motivul pentru care
La prânz beau țuică, fără încetare.

În plus, mai beau adesea când mă-ncearcă
O sete aprigă, devoratoare.

Ușor de-asimilat, o țuică tare
Chiar are vitamine în dotare

Și iau și-o țuică seara, la culcare,
C-absoarbe-n ea substanțe hrănitoare.

Eu am coșmaruri și nu dorm ca lumea,
Căci fără țuică simt o apăsare.

Când ești sleit, apatic, fără tonus,
Dă forță-un țoi; e-o binecuvântare.

Un gât iau când nervoasă e nevasta
Și-apoi picioarele-mi iau la spinare.

De ești descurajat, o țuică mare
Îți dă și forță, și îmbărbătare.

Nici soacră-mea, ce e o cotoroanță,
Nu-mi mai apare-așa îngrozitoare;

Și cu copiii,-o zi din zori în seară,
C-o sticlă-n față, nu-i istovitoare.

De iau mai mult de-atât, ce forță are!
Se duce-n cap, se lasă în picioare.

Ca țuica nu găsești vreo băutură,
Chiar toate de ar vrea să se măsoare.

Cum pe nebuna-adesea soața face,
Licoarea asta-i eliberatoare!

De-aceea pe la bar și pe la crășmă,
Eu țuică tot consum, cu-nverșunare,

Iar pentr-o țuică, fără ezitare,
Dau tot ce mai găsesc prin buzunare.

Cu limbă las de moarte, de pe-acuma,
Să mă stropiți cu ea la-nmormântare.

De țuică pe cea lume vreau s-am parte
Și pentru ea eu azi cer dezlegare,

Că doar așa aș suporta năpasta,
Să întâlnesc, din pură întâmplare,

Acolo,-n Iad, și soacra, și nevasta.
E, Doamne, doar legitimă-apărare!

MIRELA BUTNARIU (*redactor Crai Nou, Suceava*)

IREZISTIBILUL

Urâtul-urâților dă de mine pe stradă. E înalt, slăbănog, ponosit, o arătare ciudată. E un bărbat urât, doamne, iartă-mă, e urât rău.

Mă fixează cu ochi care nu par a ținti spre același punct și-mi zâmbește, crede el, șăgalnic.

Eu pufnesc, în sinea mea: „Uite la el, urâtania pământului, ce tupeu are să se uite în felul ăla la mine... Uite-l, cum se crede el bărbat irezistibil!...”

Pășesc, continuând să-l privesc, iar el nu mă scapă din ochi.

...Și mă împiedic.

Iar urâtul-urâților se uită la mine și-mi spune, cu glas de șmecher:

- Ați văzut, doamnă, ce privire am?

Și deodată mi-a plăcut de el.

NICIODATĂ (ete, banc!)

Se organizează întâlnirea de 10 ani:

- Unde să fie întâlnirea de 10 ani?

- La restaurantul Lloyd, acolo sunt niște chelnerițe mișto, cu sânii mari!

Se organizează întâlnirea de de 20 ani:

- Unde să fie întâlnirea de 20 ani?

- La restaurantul Lloyd, acolo se gătește foarte bine și sunt porțiile mari!

Se organizează întâlnirea de 30 ani:

- Unde să serbăm întâlnirea de 30 ani?

- La restaurantul Lloyd, acolo se poate mânca dietetic și au și meniu vegetarian!

Se organizează întâlnirea de 40 ani:

- Unde să fie întâlnirea de 40 ani?

- La restaurantul Lloyd, acolo este și rampă pentru cărucior cu roțile!

Se organizează întâlnirea de 50 ani:

- Unde serbăm întâlnirea de 50 ani?

- La restaurantul Lloyd!

- Vai, ce bine! Acolo n-am mai fost niciodată.

LA ANGAJARE

- Bună ziua!
- Bună ziua!
- Domnul director e liber?
- Nu.
- A, e ocupat.
- Nu.
- Cum... nu? Înseamnă că e liber.
- Nu.
- De ce nu, domnișoară?
- Fiindcă e aici.
- Deci e liber!
- Nu!
- E... ocupat?
- Nu.
- Păi, dacă nu e ocupat, cum e?
- Liber.
- ... Dom... domnișoară! N-ați spus că nu e liber?
- Ba da.
- ... Și de ce nu e liber?
- Fiindcă e la serviciu.
- Și e ocupat?
- Nu.
- Înseamnă că... pot să intru?
- Da.
-
- Cioc cioc cioc!
- Intră!
- Bună ziua, domnule director!
- Bună ziua! Luați loc.
- Mulțumesc.
- Așadar, ce vânt vă aduce pe la noi?
- Din pupa, he, he, cum ar zice marinarul.
- Și... cu ce scop?
- Vreau să m-angajez.
- Da? Ce vă recomandă?
- Mă înțeleg de minune cu orice ființă.
- Buun. Ce post preferați?
- Al Crăciunului. E mai ușor... dezlegări la pește... la vin...
- Domnule, pe ce post vreți să lucrați?!
- Aaa, șef de echipă.

- Poate de echipaj.
- Ha, ha, ha! Cum ar zice marinarul, nu?
- Exact. Câte limbi?
- Una, câte Doamne iartă-mă!
- Care?
- Asta!
- De ce-ai scos limba, domne?!
- Ca s-o vedeți!
- Ești nebun! Eu vreau să știu câte limbi vorbești!
- Aaaa, aproape paișpe.
- Oho! Dar de ce... aproape?
- Păi, una o vorbesc mai așa și-așa.
- Care?
- Limba găștei. Deși pare ușoară, e mai greu de înțeles.
- Domne, faci mișto de mine?
- Nu, domnule director, cum mi-aș permite?
- Omule, eu te întreb de limbi omenеști, nu de... necuvântătoare!
- Aaa, ca să mă înțeleg cu vizitatorii străini, nu?
- Ce vizitatori, domne?
- Care vin la Grădina Zoologică!
- Ce!? Domne! Birourile Grădinii Zoologice sunt peste drum! Aici sunt birourile navigatorilor!
- Ia uite, domnule, ce încurcătură! Vă rog să mă scuzați!
- Bine, hai, mergeți sănătos.
-
- Domnișoară secretară!
- Da, domnule director!
- O fi prima zi de muncă la dumneavoastră, dar vă rog să întrebați oamenii de ce vin aici. Uite, cel care a ieșit acum dorea să se angajeze la Grădina Zoologică.
- Vai de mine! Păi nu e aici Grădina Zoologică? Pentru că eu așa am primit repartiția!!!

RONDELURI PE NIVELURI

ESTE-AȘA...

Este-așa cum vrei tu, eu nu am pretenții,
Suntem doar noi doi, imaturi de cuminți,
Eu n-am nici-un gând, iar tu n-ai intenții,
Luăm totul ca dar, iar darul, la dinți...

Știi tu vorba aia... că doar nu mă minți,
Nici eu nu te mint - îți spun doar invenții,
Este-așa cum vrei tu, eu nu am pretenții,
Suntem doar noi doi, imaturi de cuminți.

O viață avem, n-o schimbăm pe atenții,
Nu citim în ziar subiecte fierbinți,
Pentru ziua de mâine nu ne-așteaptă detenții
Dar nici ușă deschisă, cum nu suntem doi sfinți

Este-așa cum vrei tu... eu nu am pretenții.

Sanda Nicucie

RONDELUL PAȘILOR DE LUT

În lumea pașilor de lut,
Pe ulițe de timp uitate,
Extrag din clipe nestemate,
Sfidând mileniul decăzut.

Plăceri cu chip de Belzebut
Te imitau, eternitate,
În lumea pașilor de lut,
Pe ulițe de timp uitate!

Cu îndrăzneală de mamut
Ce deborda de-aviditate,
Vânam iluzii vinovate
De pe un gând contrafăcut,

În lumea pașilor de lut...

Camelia Ardelean

OSPITALITATE BASARABEANĂ

Îmi spune rusul că sunt prost,
Când îl poftesc la mine-n casă
Și îl așez cu toți la masă,
Luându-mă, ades, la rost.

De-i zic ceva, el nu se lasă
Și-n felul său de-a fi, anost,
Îmi spune rusul că sunt prost
Când îl poftesc la mine-n casă.

Îi mai ofer și adăpost,
Când, criță, nu mai pleacă-acasă,
Căci este de aleasă rasă
Și, bând și în câșlegi, și-n post,

Îmi spune rusul că sunt prost.

Gheorghe Bâlici

RONDEL (SCL)EROTIC

Măr bun părea, dulceag și mic,
Un sân al fetei din vitrină
Și-avea, din lateral, un pic
De semeție trans-alpină.

Eram copil și, făr' de vină,
M-au scos din magazin, prea șic
Părea: măr bun, dulceag și mic,
Un sân al fetei din vitrină.

Bătrân, c-o liniște deplină
Acum, privirile-mi ridic,
Spre-același bust, rămas pitic,
Cu-aromă de neofalină.

Măr bun părea, dulceag și mic...

Daniel Bratu

SONETE PE-NDELETE

SONET DE GORJ-ADOR

Mă trage-adânc pământul, ca o ață
De roș bikini,-n danț și apă vie,
Când joacă-n Strâmtu lumea,-n parohie,
M-aș duce-n Vale,-așa, de suprafață.

M-aș arunca-n șiret de dalbă ie,
Când hora,-n roată, mândre fete-nhață
Și-n claca veche, vârful de grea mustață
L-aș face cuib de dulce călăvie.

Și-aș tot urca pe culmi de fericire,
Uitând de dominația durerii -
Parâng, Godeanu,-n razele porfire

Ce prind din urma zilelor minerii,
Cântând adâncu-n doine de jertfire -
Și-apoi m-oi duce-n... Peștera Muierii...

Daniel Bratu

DE CE MI-AI PUS, BĂ, APĂ-N
BASAMAC?? (*din volumul în pregătire*
„Și eu am fost cu Villon...”)

Ia-n fă-te-ncoa, bă, meclă de căpușă;
De ce mi-ai pus, bă, apă-n basamac?
Vezi șișu’ ăsta? De-s nervos îți fac
Rapid cu el un buzunar la gușă!

Sau, poate, coșmelia-ți în cenușă
Preferi, în crucea nopții să-ți prefac?
Nu eu... Dar am cu mine-un haidamac
Ce-abia așteaptă. Uite-l lângă ușă!

Așa că adă încă trei pahare
Și toarnă-n ele țuica cea mai tare;
Hai, dă din craci, nu sta precum un trunchi!

Apoi să mi-o trimiți aici la masă,
Pe Bertha, slujnicuța aia grasă,
Cu buci fierbinți, să-mi șadă pe genunchi!

Vasile Vajoga

RECVIEM

Să nu crezi în iubire, nu există,
Există doar un geamăt de plăcere,
O șoptă, un sărut, o mângâiere,
Apoi, te strigă moartea: ai batistă?

Începi să zburzi prin lanuri de tăcere,
(Tăcerea te adoptă, altruistă,)
Te-a părăsit și umbra ta fomistă,
Doar Dumnezeu îți mișună-n artere,

Cât sufletul e pus să se usuce
Pe-o sîrmă infinită de uimire,
Și tu mai cați lumina la răscruce,

O întrebare, dincolo de fire,
Bocește, -nlănțuită de o cruce:
De ce-ai crezut, naivule,-n iubire?

Florin Rădulescu

SONET VIVANT,
UNUI PRIETEN DE LA ORAȘ

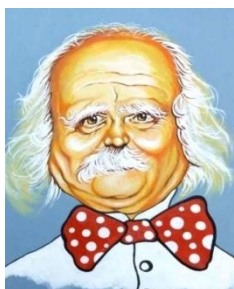
Am înțeles că ești o fiară,
Că nu iubești străbunul CEAI –
Luceafăr pe picior de plai,
O teoremă populară.

Cât timp, modesta primăvară
Își plimbă verdele alai,
Să-ți zburde iar, în sânge, cai,
Îți dau rețeta de la țară:

Să fierbi în oală odogaci,
Omag, livan și bibernil,
Tilișcă, șarponel, pipaci,

Sușarcă, vânj, crușân, cornaci
Și franținel... De bei un kil,
Te culci bătrân, te scoli...copil!

Janet Nică

FUGA DE BACH (continuare) (un roman mititel)

16

Rămas singur, Hanibal părăsi patul său Louis XV combinat cu puțin Renaissance și se tolăni aristocratic în patul cu baldachin. Se simțea minunat. Ar fi fost în stare chiar să vândă un meci decisiv. Era cât pe-acți să adoarmă cu perspectiva acestui vis frumos, când ușa se lovi de perete și gardianul grăi:

- Treci în celula ta, poetule! Distracția s-a terminat.

În celula sa, omul cu tatuaje privea pierdut peretele cu Groenlanda și se perpelea de căldură.

- Bine ai revenit, ciripitorule ! zise el. Ia apucă matale ziarul acesta și fă-mi puțin vânt ca să mă răcoresc.

Hanibal luă ziarul.

- Nu așa, neisprăvitule ! Cu ultimele știri spre mine.

Hanibal puse ziarul în poziție corectă, cu toate că era una dintre fițuicile cele mai mincinoase. Îl bălăngăni de vreo zece ori până când omul cu tatuaje a zis:

- Ajunge! Ziarul acesta nu e bun nici de evantai. Laudă guvernul cu nerușinare.

17

- Care va să zică, te-au trimis ca să mă tragi de limbă, conchise omul cu tatuaje.

- Deloc, se apără Hanibal. Doar nu sunt clopotar. M-au trimis aici pentru că omul cu ghiuluri a fost eliberat pe neașteptate. Trebuia să-i recit câteva poezii. Acum a plecat să cumpere două meciuri.

- Apropo de meciuri, nu cumperi un Iser? Îl dau ieftin.

- Nu-mi place Iser. Mie îmi plac Cezanne și Toulouse-Lautrec.

- Cezanne n-am pentru moment. Dar văd că te pricepi. Dacă ești așa de deștept, spune-mi și mie: care este diferența dintre Manet și Monet ?

- O vocală, răspunse Hanibal cu seninătate.

- Nu. Mai gândește-te.

- Păi, pe Manet îl chema Edouard iar pe Monet, Claude.

- Ești prost! Manet era miop, iar Monet era hipermetrop. Sau invers. Oricum, amândoi au pictat orbește, chipurile impresionist. Monet cică ar fi rămas cu ochii într-un răsărit de soare și de acolo i s-a tras. El a avut impresia că se uită la becul care lumina firma unei cârciumi în care servea o chelneriță roz, dar nurlie. De aceea unii critici au susținut că impresionismul se mai numește și prezbitism.

Omul cu tatuaje se oprește o clipă din divagație, se uită atent la Hanibal, după care are o revelație:

- Știi ceva ? Mie îmi place și poezia. Recită-mi ceva din Salvador Dali !

(va mai fi)

Mihai Frunză, romancier

EPIGRAME-N (BALAN)SOARE

BUNĂSTAREA DE APOI

Gârboviți de viața lungă,
Strâmbii-și caută adepți
Să-i îndrume cum s-ajungă
Tot în lumea celor drepti.

Grigore Cotul

METAMORFOZĂ

S-a măritat cu un erou,
Înalt, frumos, cultură vastă
Și divorțează azi de-un bou..
(Ce mult te schimbă o nevastă!)

Stelică Romaniuc

(IN)EFICIENȚA COLECTĂRII SELECTIVE

Nu merge totul ca pe apă
Cu fenomenul colectării,
Că sunt gunoaie care scapă
Și le găsim... în fruntea țării.

Florin Rotaru

NEDUMERIRE

Cuprinsă de adânci fiori,
Se-ntreabă fata, mai să fiarbă:
- Cum am făcut copii din flori,
Când, peste tot, era doar...iarbă?

Nică Janet

MOȘTENITORI CU GHINION

Credeau că sunt bogat - minune,
Și smiorcăiau la-nmormântare,
Dar după indiviziune
Le bate vânt prin buzunare.

Petru Ioan Gârda

OBICEIURI PROASTE

Sunt mulți ce, văzând câte-un boss, și știind
Cam câtă avere e-n stare să-nvârtă,
Își scot pălăria din cap... și o-ntind,
Că poate le-aruncă și lor de-o ciozvărtă!

Laurențiu Ghiță

DECĂDERE OLTENEASCĂ

În comunism, oltenii mei
Erau numiți prim-secretari...
Dar în prezent e vai de ei,
C-au devenit parlamentari!

Ion Micuț

OMAGIU, FEMEII EU NU OFER FLORI!

Femeia-i floare, într-un fel,
Iar, de i-aș da-n al vieții basm,
Un trandafir, un ghiocel,
Aș face, clar, un...pleonasm!

Nică Janet

GRABA MIRESEI

O zicală povestește,
Că mireasa se grăbește,
Dacă este fată mare;
Altfel, ar avea răbdare.

Nicolae Peiu

LA CHIRURGIE PLASTICĂ

Artista porno, Mimișor,
Nu vrea măriri de botișor
Ci înc-o gaură, a ei...
Pe lângă celelalte trei!

Georgică Manole

DIN CELEBRELE DUELURI („CASCADORII MODESTIEI”)

ION DIVIZA

(cum e pixul, și pistolul)

FOST-AI NENE...

Ai fost cândva cuceritor
Și ți-ai jucat cu brio rolul
De brav tâlhar, iar în amor
Deja ți-a ruginit pistolul.

AI GRIJĂ!

Vecina ta e generoasă,
Cu mine nu pot s-o compar;
De aflu c-ai plecat de-acasă,
Mă travestesc în pistolar!

TARE M-AM SPERIAT!...

Rugina ta necurățată,
Nici vorbă, o să deie chix
Și nu-mi fac griji de fund când, iată,
Mă doare de pe-acum... în pix!

PIXUL CELA...

E un condei și va produce jale,
Având acum o misiune nouă:
Eu l-am împrumutat vecinei tale,
Că vrea să-ncondeieze niște ouă!...

SUNT SIGUR!

Le va cloci, cum zici, „cu demnitate”,
Așa lucrează dânsa pentru ași,
Și vom avea catrene piperate
La paștele... preasfinților Pegași...

PETRU IOAN GÂRDA

ȘI-AM ÎNTINERIT ȘI IARĂȘI POT!

De tâlhărie m-am lăsat,
Iar dac-ai amintit rugina,
Să știi că nu sunt supărat:
Mi-l curăță, oricând, vecina.

PĂZEA!

Voi sta, în ziua cu pricina,
Ascuns - la gelozie-s rău
Și de te-apropii de vecina,
Descarc pistolu-n fundu' tău!

COMPĂTIMIRE

Te doare? Te-nțeleg, să știi
Și sunt alături de matale:
De-i pixul cel cu care scrii,
Cam ai dreptate, e de jale...

ȘANSA TA

Vecina, minune-ntre dame,
Clocească-le cu demnitate
Și poate că-ți ies epigrame,
La paște...le cailor. Poate...

PEGAȘI...

Am fost acum doi ani la voi în țară,
La un concurs cu tema „Fefelega”
Și am aflat că-n lumea literară
Ești cunoscut ca „Omul cu mârtoaga”.

INTERVIU DE PUS ÎN RAMĂ

DANIEL BRATU, Iași

COSTEL PĂTRĂȘCAN, Brăila

în dialog cu

DB: - Ziua bună, maestre al umorului desenat și reinterpretat, Costel Pătrășcan, conte de SCÂRȚ și duce de EPIGRAMA! Ziua bună se cunoaște de dimineața sau după scorul cu Măriile? Pardon, cu Primăriile.

CP: - Ziua bună la mine se cunoaște după munca din atelierul de creație, de acolo îmi extrag, în primul rând, mulțumirea.

Cât despre relația mea cu administrația publică din Brăila pot spune că este cea normală: există o interdicere a mea care mă face să cred că produc ce trebuie, că punctul meu de vedere contează, că spun adevăruri știute, de altfel, de toată lumea. Desenele mele deranjează clasa politică, o clasă care a făcut răul pe care îl vedem acestei țări. Umorul merge bine cât timp rămâne libertate în jurul lui. În momentul în care ajungi să faci un muzeu al umorului și apar procese, deja caricatura începe să devină document social, nu doar divertisment. De asta spun că relațiile mele cu instituțiile încălecate politic sunt normale, pentru că suntem în tabere diferite, așa cum este și firesc, că nu sunt un caricaturist comod pentru ei, care s-au obișnuit să dea tainul pentru a fi laudați... Dar mereu vedem că în România se trăiește mai bine din obediență decât din demnitate.

DB: - Toți vorbesc de Costel Pătrășcan din Brăila. Un soi de Terente al umorului pe de-a dreptul, de nivel ridicat. Dar am aflat că, dacă ai reușit să te naști caricaturist, ți-a fost imposibil să te naști și brăilean. În șoaptă te întreb, să nu m-audă brăilenii: chiar ești din Galați?

CP: - Da, sunt cum se poate mai rău: sunt din Galați, dar trăiesc în Brăila! Lucrul acesta are și un avantaj, că pot fi apreciat de două județe, chiar și revendicat de multe ori, iar lucrul ăsta mă bucură. Și chiar mai mult, îndrăznesc să cred că nu sunt apreciat doar în partea asta a țării.

DB: - Asta cam așa e... Ai desenat de mic, cred. Ce ai desenat prima dată? O floare sau o albină? Care a fost maestrul de pus în ramă, pe care l-ai admirat și urmat?

CP: - Interesant cum consideră toți că am talent la desen, când, de fapt, pentru mine, desenul este doar un instrument. Pentru a fi mai clar: caricatura nu comentează realitatea, o comprimă până când devine imposibil de ignorat! Există o suprasaturație de informație și avem nevoie de sinteză vizuală. Cam asta face o caricatură, un desen de-al meu.

Mi-au plăcut caricaturistii care, pe lângă talent, au și statură morală. Spun de fiecare dată: un caricaturist este/ar trebui să fie un moralist care trebuie să țină cont dacă și cu cine se ține de gât. Dacă sunt situații în care înfierezi clasa politică, înainte de a fi moralizator, este bine să te uiți puțin și în curtea ta, în debaraua ta. Să nu zici una și să faci alta. Dacă desenezi cu dreapta, să nu iei „mălaiul” cu stânga. Asta nu înseamnă că ești ambidextru.

..... mai 2026

L-am admirat și l-am avut aproape pe marele caricaturist Mihai Stănescu, care s-a exprimat în vremurile în care riscul era mai mare decât să te dea instituțiile în judecată. Am admirat artiști care au spus NU, când ceilalți au tăcut. De asemenea, dintre contemporani, un loc special îl are Ion Barbu, care, pe lângă excelenta caricatură, a avut un rol efervescent în comunitatea lui.

DB: - Între caricaturiști și epigramiști este un fel de frăție, cred, un soi de frăție a umorului. În interiorul branșelor, însă, și mă refer aici la epigramiști, există multe divergențe, animozități, unele totale și definitive. Cum e la caricaturiști?

CP: - Chiar dacă pare o infatuare ce voi spune, eu cred că în caricatură ți se poate ierta orice (slugărnicia, imoralitatea, lașitatea), dar nu ți se poate ierta niciodată succesul. A spus-o mai bine G.B. Show: „În artă, succesul colegului este adesea perceput ca un afront personal”. Dacă asociem asta și cu unele carențe morale mai evidente în acest peisaj, care promovează contraselecția, pot spune fără să greșesc prea mult, că, similar politicului și, câteodată, stimulat de acesta, există și în mediile artistice haite care caută să câștige notorietate, să-și maximizeze avantajele, să pună mâna pe resurse. Mecanismul este simplu, este vorba de un cerc vicios, în care nonvalorile promovează nonvalori. Nu ai cum să nu observi că s-a format un sistem de reciprocități, cel care face jocurile în jurizarea unui festival va premia pe cei care au procedat la fel, astfel se închide cercul. Mediocritatea formează grupuri pentru a răzbate mai ușor...

DB: - Nu prea am cum să te contrazic... În cea mai mare parte cam așa e. Tot ce putem face e să încercăm noi să schimbăm tendințele spre bine, spre firesc, spre corectitudine. Deși e muncă de apostolat sau de Sisif - în condițiunile de azi, chiar dacă ești corect, nu te crede nimeni.

„Dracul însuși ar deveni agreabil dacă s-ar lăsa desenat de Costel Pătrășcan”, spunea regretatul Alex Ștefănescu. Îți iubești personajele caricaturizate? Pe care dintre ele cel mai mult? Și de ce?

CP: - Cred că Alex Ștefănescu se referea la faptul că desenul poate face suportabil chiar și ceea ce este incomod în realitate. Caricatura nu îndulcește personajele, ci le face mai lizibile. Ca desenator, nu trebuie să-ți urăști personajele. Dar nici să le menajezi. În caricatură, luciditatea este mai importantă decât simpatia. Nu cred că trebuie să-mi iubesc personajele, trebuie doar să am puncte de vedere corecte, în care privitorul să se regăsească și să empatizeze cu abordările tale. E interesant că lumea asociază caricatura doar cu partea ludică. În realitate, ea apare mai ales în zonele unde există tensiune între imaginea oficială și realitate. Caricatura nu este glumă desenată. Este opinie editorială în formă concentrată de cele mai multe ori. Să spui mult cu puține semne, cuvinte...

DB: - Revenind, oarecum, la întrebarea anterioară, la ce te-ai gândit când ai pus titlul rubricii „Una pe noapte”? Are vreo legătură cu măcar o parte a realității?

CP: - „Una pe noapte” este un joc de cuvinte. Prolificul caricaturist Matty Aslan, a avut o rubrică în „România liberă”, timp de 17 ani, care s-a numit „Una pe zi”. Am zis să duc mai departe această rubrică și am numit-o, aproape firesc, „Una pe noapte”.

DB: - Deci asta era... Ai câștigat peste 40 de premii internaționale, ai fost desemnat caricaturistul de presă al anului 2008 (sunt mulți, printre care și subsemnatul, care ți-ar acorda titlul ăsta în fiecare an), realizezi spectacole extraordinare de umor, desenezi pentru Comisia Europeană de 9 ani, ai scos 13 albume de caricatură. Cum de n-ai obținut și titlul de cetățean de onoare al Brăilei?

CP: - Varianta elegantă de răspuns ar fi că performanța nu are de a face întotdeauna cu onorurile. Ar mai fi și cea în care doar te uiți la cei ce distribuie onorurile și cu ce interese...

DB: - Ok, să rămânem la varianta elegantă. La inițiativa ta, s-a născut, la Brăila, Muzeul Umorului, acum trei ani fiind deschis oficial, în Palatul Lyra, un adevărat palat al culturii, cu spații generoase și o sală de spectacole minunată. Cum ți-a venit ideea și unde vrei să ajungi cu ea?

CP: - Timp de 15 ani m-am ocupat la Brăila de cel mai important Salon internațional de caricatură din România, bine poziționat la nivel european, în urma cărora s-au adunat multe caricaturi. Am zis să nu le ținem într-o debara, să le arătăm oamenilor. Mi-a fost teamă să nu fie deteriorate de rozătoare, dar de ce mi-a fost frică n-am scăpat, au ajuns tot pe mâna lor...

De trei ani am făcut Muzeul Umorului la Palatul Lyra și, în acest timp, am avut peste 30 000 de vizitatori. Mai vreau să spun că avem 0 angajați, totul fiind făcut cu muncă voluntară. Muzeul Umorului și-a câștigat, în tot acest timp, un renume național ca instituție în care râsul este tratat la modul cel mai serios.

DB: - La Festivalul Scârț - Umor de anul acesta, participanții la ședința festivă vor avea posibilitatea să se prăpădească de râs inteligent la spectacolul tău de caricatură comentată. Mulțumim pentru receptivitate și amabilitate! Îmi aduc aminte că, în 2024, la spectacolul „Radio-Șant”, organizat de fainii noștri prieteni Adela și Grigore Cotul, ai reușit să provoci, la propriu, căderea pe spate a unor personalități umoristice, în urma hohotelor de râs, eu propunând să fii dat în urmărire generală ca pericol public. Ai mai avut parte de așa întâmplări? Ori de altele, și mai hazlii, numai bune de descris aici?

CP: - Trebuie să spun că pe mulți i-am dat pe spate în show-urile mele de caricatură. Recunosc, de cele mai multe ori la figurat!

DB: - Ai reușit, prin excelența graficii tale umoristice, să ridici extrem, zic eu, nivelul a două reviste fanion pentru umorul românesc. Revistele SCÂRȚ și EPIGRAMA îți sunt recunoscătoare. Cum ai caracteriza cele două publicații, în câteva cuvinte, și ce crezi că ar mai trebui corectat/modificat/îmbunătățit în cuprinsul lor?

CP: - Eu colaborez doar la reviste de calitate, așa că răspunsul legat de calitatea celor două reviste este redundant. Se râde mult în zilele noastre. Problema este că râdem fără să mai observăm de ce. Aceste reviste încearcă să readucă sensul râsului. În concluzie, nu trebuie modificat nimic: sunt perfecte!

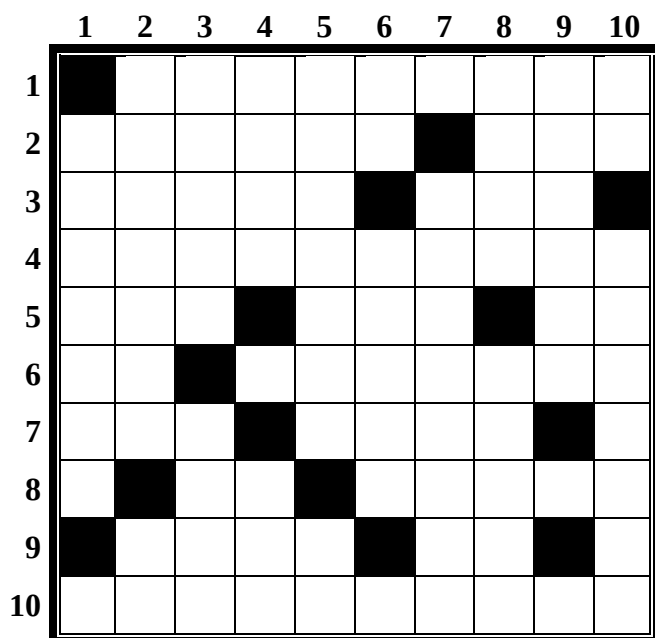
DB: - Mulțumesc pentru amabilitatea nemărginită, nobil de Umor Costel Pătrășcan. Ce ai vrea să transmiți cititorilor și chiar privitorilor, de departe ori de sus, ai revistei SCÂRȚ?

CP: - Trebuie doar să accepte să fie provocați. Să ne vedem sănătoși și veseli la Iași.

DB: - Mulțumim și te așteptăm să (ne) râdem împreună!

LUMEA COPIILOR

ORIZONTAL: **1)** Acte de naștere pentru copii. **2)** O grilă pentru cei mici – Leagăn pentru copii din prima generație. **3)** Para chioară – Necunoscutul din ricșă! **4)** Copii lăsați să se dea în leagăn. **5)** Copii... gingași (sg.) – PRIMA TV... recepționată la RAI – Acum sunt în familie! **6)** Postul mare! – Copii la... schimb. **7)** Ținutul sfânt al casei părinților noștri – Corp de sirenă! **8)** Are dreptul... mai mic – A face mișcare de înviorare în grup. **9)** Copii la cămin (sg.) – Tătic fără suflet! **10)** Copii mici de grădiniță.

VERTICAL: **1)** Țin flori la fereastră. **2)** Copii... teribili (!) – E la aprecierea copiilor. **3)** Abia răsărit printre puști – Unul de la coada vacii. **4)** Copii de munteni (sg.) – Dat de gol. **5)** Tras pe lângă poartă (pl.) – Capăt de biberon! **6)** Bairam în centru! – A pune la respect. **7)** Copii - de suflet. **8)** Salvatoare în copilăria omenirii – Rămase fără copii. **9)** Copii de urmași (sg.). **10)** Băieței la coadă! – Actul de naștere pentru copii.

Dicționar: UNO, IREN.

Ștefan CIOCIANU

EXPLOZII SEMANTICE

Micul - cârnat căruia îi sare muștarul

*

Fugă - pași care nu stau pe gânduri

*

Parlament - Coasta de Azur a societății

*

Parlament - caimacul prostiei democratice

*

Soacră - pe aici nu se trece

*

Vecinul - un necunoscut care are o cunoscută

*

Liniște - zgomot pașnic

*

Campanie electorală - râma din zâmbocul undiței

*

Covor- țesătură care nu-și iese din fire

*

Covor - asfalt de interior

*

Trombon - instrument la care cântă parlamentarii

*

Protest pașnic - mult zgomot pentru nimic

*

Politician - un Nimeni care ajunge Cineva

*

Pensia românului - punguța cu doi bani

*

Fotbalul românesc - moment de reculegere

*

Fotbalul românesc - sport care își bucură adversarii

*

Fotbalul românesc - sport care îți lasă un gol în suflet

*

Paștele - prilej pentru vecin de a te trimite să paști fericit

*

Fotbalul românesc - sport care, dând pe lângă bară. o dă mereu în bară

CUGET, DECI REZIST... (aforisme)

**ION
DIVIZA**

**GHEORGHE
BĂLICI**

Pentru directorul TVM s-a găsit ac de cojoc; pentru juriu, ouă clocite nu se găesc???

Poporul/ folclorul tolerează totuși cacofoniile: "De-aș cânta și eu ca cucul!..."

Trăim timpuri absurde, de aceea absurdismul literar azi nu prea are sorți de izbândă.

Toată lumea de pe feisbuc ne învață cum să trăim - și noi tot proști murim!...

Un oligarh rus fuma la geamul de la etajul 9. „Spuneai că ai lăsat fumatul, vecine?” „Putin m-a rugat să mai fumez aici!...”

Un boschetar la cimitir, de Ziua pomenirii morților (și închefăluirii viilor):
- Așa viață mai zic și eu!...

Cum să prospere țara, dacă la noi chiar și Ziua Muncii (1 Mai) e zi de odihnă!

Cum le mai place unor proști să dea de înțeles că doar ei înțeleg!...

Educația copiilor ar trebui începută din momentul în care s-au născut... părinții lor.

Mintea copiilor e cea mai valoroasă, fiindcă o acumulezi toată viața, ca să se manifeste abia la bătrânețe.

Când scrii mai mult decât îți permit talentul și inspirația, devii grafoman ca toți grafomanii.

Situația e bună, dar, cum s-ar spune, mai rău să nu fie...

Optimismul nostru ne face să credem că îmbătrânesc și mor alții.

Experiența de viață ne ajută să acționăm și să nu ne pară rău când greșim de parcă nu am avea deloc experiență.

Pentru tot ce obținem în viață plătim cu muncă și bani. Numai invidia ne vine gratis.

Prietena prietenului tău la nevoie se cunoaște.

Petrecherile bahice cu prietenii se împart în cele pe care nu le poți uita și în cele pe care nu ți le poți aminti.

Cei care zboară cu avionul la clasa întâi plătesc mai mult, dar nu ajung mai înainte.

Nepotismul nu îmbătrânește și nu iese la pensie.

Dacă nu poți să scrii o carte bună, scrii mai multe.

GEORGICĂ MANOLE

NEMERNOLOGIA,
O NOUĂ
DISCIPLINĂ
(II)
(urmare din „Scârț”
nr. 31)

Finalizând Capitolul al II-lea al acestui studiu („Nemernologia”, „Coresi”, 2010), veți constata că cei trei autori au dorința ca noi, cititorii, să reținem: 1. „*că istoria e plină de nemernici și încă de unii foarte renumiți, inițiatori de schimbări la scară largă*”; 2. „*că la școală ai învățat despre tot felul de nemernici, numai că până acum nu ți-ai dat seama*”; 3. „*că nu contează dacă ai sau nu nemernici în arborele genealogic, căci statutul acesta nu este ereditar*”; 4. „*că nimeni nu se naște nemernic, ci este o trăsătură dobândită în timp*”; 5. „*că lumea nu va da pe dinafară de nemernici. Cineva trebuie să fie la baza piramidei*”. În concluzie, ai grijă să nu fii tu cel de la baza piramidei și că în jurul tău sunt zeci de nemernici care fac lucruri despre care nu afli tu, ci copiii tăi, peste ani.

Capitolul al treilea este unul care prezintă „principiile nemerniciei”. Cei trei autori (Steven B. Green, Dennis LaValle și Chris Iluminati) descoperă zece principii pe care le denumește și „porunci” care „*nu obligă pe nimeni la nimic, alegerea fiind a fiecăruia*”. Dar dacă vrei să fii nemernic adevărat, spun autorii, „*trebuie să aderi la toate zece pentru a putea atinge nivelul suprem*”. Să le enumerăm, gândind în același timp la marele nemernic Donald Trump: 1) **grija cea mare a nemernicului este el însuși**; 2) **el are întotdeauna dreptate**; 3) **nemernicul nu-și cere scuze niciodată**; 4) **nu acceptă cuvântul „NU”**; 5) **nemernicul deține întotdeauna**

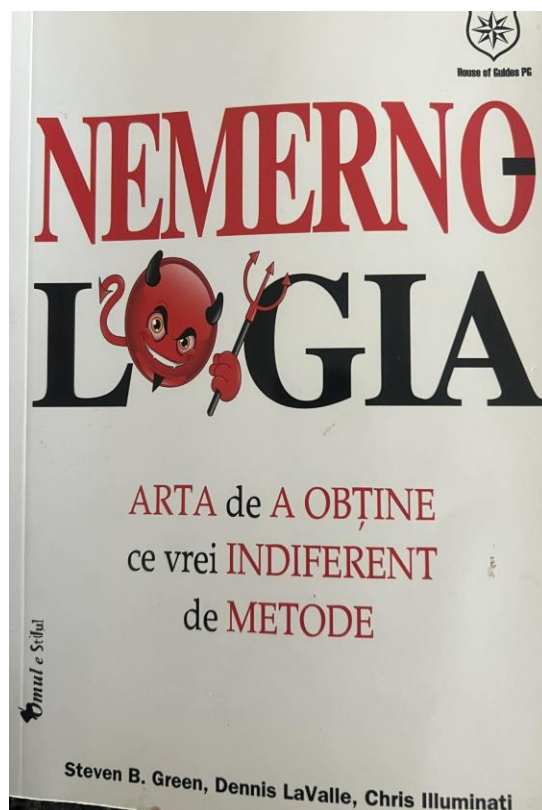
controlul; 6) **el are întotdeauna un plan**; 7) **nemernicul ia ceea ce vrea**; 8) **nemernicul arată întotdeauna bine**; 9) **se străduie să învețe din cele câteva greșeli ale sale**; 10) **nemernicul întotdeauna evoluează**. Citind aceste „principii” („porunci”) cu atenție, eu chiar am identificat în sfera epigramei câțiva nemernici care au aderat la toate zece. Ca să fiu și eu un aproximativ nemernic, nu dau exemple. Există și un vocabular al nemernicilor înțelepți: **a) porunca** (drept principiu al înțelepciunii nemernice care dictează atitudinea); **b) „medalionul mentolat”** (o metaforă regăsită prin imaginea unei prăjituri mentolate orgasmică); **c) mângâierea orgoliului** (procesul de întărire a încrederii de sine a unui nemernic de către alt nemernic, apreciind cât de minunat e tot ce a realizat el). Autorii iau ca studiu de caz pe Moise de la care, în nemernicia lor și ei, au furat ideea cu Cele Zece Porunci: „*Profetul Moise era un ticălos în cel mai neprofanator sens posibil. Tipul acesta și-a apărat credința. L-a urmat pe mentorul său Iahve spre succes (cu foarte puțină mângâiere a orgoliului implicat). Apoi și-a convins poporul să meargă prin deșert o foarte lungă perioadă de timp*”.

Urmează o parte a cărții în care ne sunt prezentate câteva tipuri de nemernici, la pachet cu secretele succesului lor: 1) **nemernicul de birou** (cunoaște toate micile scăpări ale fiecărei reguli); 2) **nemernicul social** (autorii îl caracterizează ca pe unul care știe să asculte și, mai ales, să-și aducă aminte Are o agendă mentală în care își notează tot. Factorii cheie sunt vorbitul și ascultatul); 3) **nemernicul sportiv** (a dus o viață privilegiată, în timp ce toți nu-i cer altceva decât performanță. De celelalte aspecte ale vieții lui se ocupă alții și va fi și plătit); 4) **nemernicul vedetă locală** (nu sunt

faimoși ca alții, cum ar fi cei de la Hollywood, dar tot reușesc să culeagă avantajele de-a avea o figură cunoscută și un interes public. Cineva le numea „molii culturale”); **5) nemernicul celibatar** (umblă cu o mulțime de femei, se culcă cu toate, dar nu se încurcă cu niciuna mai mult decât trebuie); **6) nemernicul muzician** (acesta a învățat încă de micuț că arta cunoașterii unui instrument muzical este cheia succesului în viață și în dragoste). Sunt mult mai multe tipurile de nemernici, dar autorii s-au oprit la aceste șase, de la care *„poți învăța câte ceva din fiecare tip de nemernic și să crezi unul care se mulează pe tine ca om”*.

În momentul în care te-ai hotărât să fii nemernic, trebuie să te porți ca un asemenea individ: estimează mereu, dă sfaturi de stil vestimentar, vorbește ca un nemernic, folosind termeni sofisticați, memorează legi și statistici și nu uita să nu-ți termini niciodată o replică întrebând: „N-am dreptate?”). Un nemernic trebuie să fie pus la punct cu rahaturile vieții, să domine discuția până-n pânzele albe.

În particular, dacă vrei să intri în uniunile de creație, să câștigi concursuri organizate de acestea, să avansezi în politică, să-ți domini colegii până a ți-i face subalterni etc., nu uita că *„arta de a obține tot ce vrei indiferent de metode”* este nemernologia.

COSTIN ENACHE - realizator VATRA LUMINOASĂ, Radio România Actualități

CEAUȘESCU

Rep: - Deși există în zilele noastre un curent de... oarecare admirație a personalității dumneavoastră, format culmea în principal din tot felul de foști tovarăși care înainte vreme v-ar fi mâncat de viu ori cel mult n-ar fi dat doi bani pe dumneavoastră, eu tot cred că nu-l meritați câtuși de puțin! Marile înfăptuiri, cu care și dumneavoastră v-ați tot lăudat, s-ar fi realizat oricum! Era vorba de... mersul înainte al omenirii! Și-apoi poate că s-ar fi făcut cu mai puține sacrificii ori victime chiar. Sau mai cu cap, cu o reală viziune înspre viitor!

C: - Viitorul eram eu! Cât eram! Pe urmă nu mai conta oricum! Nici nu mă mir că nu se mai întâmplă mare lucru! Fără constrângeri e greu să dai lumea peste cap! Iar acu'... da, am auzit și eu că am... nostalgici de-ăștea... care suferă după mine. Dar eu ce pot să mai fac? Și împușcat și cu banii luați...

C: - Viitorul eram eu! Cât eram! Pe urmă nu mai conta oricum! Nici nu mă mir că nu se mai întâmplă mare lucru! Fără constrângeri e greu să dai lumea peste cap! Iar acu'... da, am auzit și eu că am... nostalgici de-ăștea... care suferă după mine. Dar eu ce pot să mai fac? Și împușcat și cu banii luați...

Rep: - De unde ați auzit?

C: - Păi la cum circulă informația în zilele noastre (de care pomeneai mata), cum crezi că nu era să ajungă și pe lumea ailantă?

Rep: - Așa e, aveți dreptate! Nu m-am gândit la asta.

C: - Ia mai zi o dată, că-mi lipsește asta...

Rep: - Ce anume?

C: - Să mi se zică că am dreptate! Eu am avut multe dreptăți de-astea, dar uneori nu mă ascultau...

Rep: - Nu știu dacă să zic că-mi pare rău. Conform regulilor de bun simț, într-o discuție sinceră așa ar trebui să spun...

C: - Păi spune atuncea, ce poate să se întâmple...?

Rep: - Aveți dreptate. Iar aveți dreptate...

C: - Acuma mă perii...

Rep: - Doamne ferește, era o constatare... logică!

C: - Zi-i cum vrei, dar mai zi o dată...

Rep: - Nu mai zic, că cine știe cum se interpretează!

C: - Ehe...

Rep: - Regrete ați avut?

C: - Ce întrebare e asta? Ce să fac cu ele? Era în deltă câte vrei! Cred că am și împușcat câteva. Cred...

Rep: - Nu egrete, REGRETE! Regrete... ați avut?

C: - Regrete?

Rep: - Regrete! Părerii de rău...

C: - A, părerii de rău! Păi pentru ce?

Rep: - Pentru ce ați făcut...

C: - Niciodată. Poate pentru ce n-am făcut!

Rep: - Ca de exemplu, ce?

C: - Păi ca de exemplu... aș fi vrut să mut capitala la Scornicești!

Rep: - Nu cred...

C: - Și când am zis că vreau să facem Canalul au fost câțiva care nu m-au crezut. A doua zi s-au răzgândit! Afar de unu'... Unu' de pe la Academie, nu mai știu cum îi zicea, că am dat ordin ca în două zile... cine nu crede, să fie convins... sau eliminat din schemă!

Rep: - Ce schemă?

C: - Schema de încredere. Cine nu avea încredere în noi, în obiectivele noastre, nu mai primea la rândul lui... încredere.

Rep: - Care... noi?

C: - Noi toți! Care construiam socialismul! Eu și cei care aveau încredere în mine...

Rep: - Și cum a fost... eliminat din schemă?

C: - De unde să știu eu? Erau oameni care se ocupau special de lucruri de-astea.

Rep: - O fi murit?

C: - Nici vorbă! Peste vreo cinci-șase ani l-am văzut eu cu ochii mei viu și nevătămat într-o vizită de lucru...

Rep: - Unde?

C: - La Canal... Părea și mult mai tânăr! Zlăbise mult...

Rep: - Deci la Scornicești...

C: - Ce?

Rep: - Capitala...

C: - Da. De fapt Leana a fost cu ideea, că mie rahatul ăla de sat, pe care l-am făcut mun'cipiu, nu mi-a fost niciodată aproape de inimă. Mai mult frati-miu s-a ocupat. Iar lu' Leana îi plăcea acolo, c-o trata toți ca pe-o faraoancă! Tot ea a fost și cu ideea cu robenetele de aur...

Rep: - Păi și dumneavoastră... unde vă plăcea?

C: - Eu când veneam la Scornicești nici nu stăteam în oraș. Era un otel mai la câmp, unde ședeam. Aveam acolo dormitoarele 1 și 2, cum ar veni... iar la restaurant să deschidea capacu'. Tavanu... era mobil, se deschidea, se făcea terasă. E și-acuma, se poate vizita... Da' mie-mi plăcea la Dej! Nu mergeam acolo decât inconito...

Rep: - Incognito... Ați mâncat un „g”.

C: - E'zact! Nici Leana nu știa! Aveam pe una, Ildiko. Ildiko Fekete Kukio. Nu știu dacă așa o chema sau așa... o striga! Ne știam din ilegalitate, când îmi îngheța foflenderu' și mi-l băga la ler, să se dezmoștească, cum zicea ea. N-am putut s-o iau de tovarășă de viață, că era fată de burgheji. Da' am avut grije de ea! Nu i-a lipsit nimic! Și după ce mi-a murit foflenderu' tot mai dădeam pe la ea! Mai băgam la ler colo câte-un deget, două... Care-mi-ngheța! Să știți de la mine că „leru-i ler” n-are nicio treabă cu tradiția! E o minciună în falși! Leru-i ler... de când lumea! Puteți să mă contraziceți?

Rep: - Nu prea...

C: - Așa vasăzică! Eh, și... acolo la Dej aș fi mutat eu de fapt și de drept capitala. Îmi plăcea când mă uitam pe geam din sofrageria lu' Ildiko, vedeam cucuvaiele-alea de la combinat... Simțeam cum crește țara odată cu fumu' de se ridica din furnale!

Rep: - Și i-ați fi schimbat și numele? Orașului. Sau l-ați fi lăsat... Dej?

C: - Crez că-l schimbam! Îi ziceam... Fukio... ceva! Fucheshi! Fu...rnalu! Furnalele...

Rep: - Păi și ce v-a reținut?

C: - Nu m-a reținut nimic. Dar n-aveam cum... Dacă afla Leana?

Rep: - Păi și dacă afla...

C: - Dacă afla... poate că-mi făcea rău! Că și-așa mă bătea cam o dată pe lună... Da' fără con...cin...sețin...

Rep: - Consecințe?

C: - Astea! Nu să vedea, știi? Dădea numa' cu cărți, să nu se vază! Avea tot mereu su' pat câte-un „Nechierman” d-ăla, de-l făcea și sul. Dacă afla de Ildiko, cred că mă leza! Da' n-a aflat. Cum nici eu n-am aflat de toate esca... exca... epsca...

Rep: - Escapadele?

C: - Țstea! Toate erea secrete: și ale mele, și ale ei! Și așa a rămas...

Rep: - Deci știați... unul de altul...

C: - Știam, dar nu trebuia să aflăm! Ce să facem, dacă aveam gusturi diferite?! Ei îi plăcea bărbații, mie-mi plăcea muierile...

Rep: - Deci ați avut... mai multe aventuri?

C: - Aiaia... Păi mata de ce crezi că se tot vorbea că numai Nicu e al nostru?

Rep: - ???

C: - Tovarășe! Pot să-ți spun așa? Simt că mă ieliberez de trax...

Rep: - Da, mă rog...

C: - Tovarășe! Numai Nicu... era al ei!!! Vali și Zoia era ai mei!

Rep: - Cu Ildiko?

C: - E, cu Ildiko?! Cu alte românci! Unu' cu Tatiana...

Rep: - ...Pauker???

C: - Șșt! Să nu ne-auză careva...

Rep: - Fiți fără grijă! Nu ne-aude nimeni! Interviu! ăsta e doar scris...

C: - Așa da...

Rep: - Pauker deci?

C: - Da, Pauker! Fie-sa lu' Ana! Așa m-am lansat de fapt în politică, dar era subiect tabux...

Rep: - Și celălalt?

C: - Și celălalt cu Lica...

Rep: - ...Gheorghiu???

C: - Aia! Era actresă, m-a su'jugat...

Rep: - Fantastic!

C: - Este?

Rep: - Și... care-cum? Valentin cu... Sau Zoia?

C: - E..., uite că nu mai știu acuma! Care... Care-cum, da!

Rep: - Și Nicu? Al cui era?

C: - A lu'... regizoru'! Așa și trebuia să-l cheme: Sergiu! Da' s-ar fi prins lumea. Încolo i-a zis doar Nicu. De la Nic... aia e!

Rep: - Deci de-aia... atâta succes pe dom' regizor!

C: - Da, ce erea să-i fac? Era tatăl copilului meu...

Rep: - Ce mai viață...

C: - 'Ezi? Și zicea lumea că ne lăfăim în lux...

Rep: - Nu, de regizor ziceam...

C: - Poți să mai zici! Dacă nu eram noi, cine știe ce actoraș de matineo rămânea?! Că de frumos, erea frumos! Nici Leana n-avea gusturi rele...

Rep: - Domnule Ceau...

C: - ...Tovarășe! Măcar atât...

Rep: - Tovarășe! Vă e ciudă că ați murit împușcat?

C: - Nicidecum! Dintre toți care am fost șefi de stat de ne-a dat jos în 89, eu am fost singurul executat! Și m-am ținut și tare - n-am recunoscut nimica, n-am cerșit îndurare, n-am fost umiliat! Mai mare mândrie nici că se poate! Am ieșit cel mai elegant posibil din scenă și am intrat direct în istorie! Și nu doar la noi! În orice istorie! Că despre evenimentele din anul ăla, oriunde s-ar vorbi, eu sunt exemplul cel mai... puternic! Singurul executat, cum ziceam - de-aia trebuie să mă menționeze cu nume și prenume peste tot!

Rep: - Păi și tovarășa?

C: - Ce-i cu ea?

Rep: - Păi și ea a fost împușcată...

C: - A fost, a fost. Dar numai mie mi se zice Împușcatu', așa că pe ea n-o s-o prea consemneze nimeni. Pe ea au împușcat-o din cauza mea - dacă nu mă împușcau pe mine, n-o împușcau nici pe ea!

Rep: - Dar dacă nu vă împușcau, ce credeți că s-ar fi întâmplat?

C: - La putere nu mai rămâneam sigur, că erea înțelegeți toți, cu Moscova și Washington cu tot! Dar ați fi scăpat de Iliescu, că-mi făceam partid sau păstram PCR-u' și nu mai pupa el nici turul doi, darămite trei mandate! Că pe parte de social-democrație n-aș fi avut adversar... Rațiune să fi avut mai mult de câștigat poate, dar cred că dacă nu mă împușcau, singura soluție să ne ție pe mine și pe-ai mei departe de putere ar fi fost regele! Proști ați fost că nu l-ați pus înapoi pe tron! Erați departe acum... Băga America și Europa bani în fundul vostru mai ceva ca la planu' Marshall!

Rep: - Ziceți că primiți informații, că sunteți la curent... cu mersul lumii. Ce v-a surprins cel mai mult din ce s-a întâmplat după 1989?

C: - M-a su'prins... tocmai că nu m-a su'prins nimic! Asta m-a su'prins! Au făcut toți, și la noi și peste tot, greșeala su'premă: au dat parte din putere la popor! Și p'ormă n-au mai știut cum s-o ia înapoi! Că puterea e putere doar dac-o ai toată! Așa, pe bucăți, nu ține! Să-mprăștie! Nu poți să tai și să spânzuri dacă nu poți... să tai! Poți doar să spânzuri, dar nu e de ajuns... Sau viceversa: dacă nu poți să spânzuri, poți doar să tai! Și n-ajunge nici asta...

Rep: - E ceva ce v-ați mai putea dori? Acum când nu mai... sunteți? Sau să transmiteți poate?

C: - Da! În închiere doresc să adresez... poporului român și cetățenilor republicii noastre... cele mai calde urări de sănătate, bunăstare și împlinirea tuturor dorințelor! Tovarăși! Să-facem-totu'! Pentru! Ri-di-carea Ro-mâ-niei pe cele mai înalte culmi de progres și civilizație, pentru con-so-lidarea so-cia-lismului, și întâ-rirea democra-ției și a comunismului...

Rep: - Vai de mine! Sună ca un mesaj... Ca un semnal!

C: - E'zact! Mata pe ce lume trăiești? Te-ai uitat la ceas?

MARMACISTUL DE GARDĂ (H)ADRIAN

ADRIAN JUNGHINĂ, București

LUCRURILE MICI CARE NE FAC FERICIȚI ȘI PE CARE LE IGNORĂM CU TALENT

Există două tipuri de fericire:

- Fericirea mare, spectaculoasă, pe care o așteptăm ca pe un colet important

și

- Fericirea mica, pe care o ignorăm ca pe un mesaj de la un număr necunoscut.

Noi așteptăm vacanțe perfecte, zile perfecte, vieți perfecte. Între timp trecem pe lângă lucruri mici care ar putea să ne facă ziua mai bună, dar nu... noi suntem ocupați să ne plângem că „nu se întâmplă nimic interesant”. Serios acum, fericirea mică e atunci când: găsești 100 lei în buzunarul unei gece pe care n-ai mai purtat-o de luni, se anulează o oră fix când nu aveai chef de ea, mănânci ceva foarte bun și nu trebuie să împarți, alarma sună și îți dai seama că mai poți dormi.

Și totuși... reacția noastră e: „ok”. ATĂT. Dar dacă s-ar anula o zi întreagă de școală? Dacă ai câștiga la loto? Dacă viața ar deveni brusc perfectă? Atunci da, acolo știm să reacționăm și suntem pregătiți emoțional pentru evenimente mari. Pentru cele mici? Zero antrenament. Mai e și momentul acela magic, când ieși afară și vremea e exact cum trebuie, nici prea cald, nici prea frig și pentru 3 secunde simți că viața e... chiar ok.

După care îți amintești că ai teme. Fericirea mică mai apare și când cineva îți răspunde fix când te aștepti mai puțin, râzi dintr-un motiv stupid, găsești loc liber unde nu te așteptai (de parcare, desigur), nu te întreabă nimeni „ai învățat?” Dar noi le tratăm ca pe niște lucruri normale, ca și cum ni se cuvin. Suntem atât de concentrați pe „ce urmează”, încât ratăm „ce e acum”. Vrem mereu mai mult, mai mare, mai wow, dar, de multe ori, „wow-ul” e deja acolo... doar că e mic și nu face zgomot.

Adevărul e simplu: fericirea mare vine rar, fericirea mică vine zilnic. Diferența e că una face spectacol, iar cealaltă... doar există. Și poate că problema nu e că nu suntem fericiți, poate problema e că avem standarde prea mari pentru ceva care vine în porții mici.

Așa că data viitoare când ți se întâmplă ceva mic și bun... nu mai da „scroll mental” peste el. Stai puțin, bucură-te sau măcar recunoaște: „ok, asta chiar a fost drăguț”. Avem o capacitate incredibilă de a rata lucruri mici, cu o disciplină demnă de respect. Le primim, le vedem și le lăsăm să treacă ca și cum sunt „versiunea demo” a fericirii. Așteptăm varianta completă, cu efecte speciale și muzică pe fundal.

Între timp bifăm momentele bune, fără să le dăm importanță, ca pe niște task-uri minore. Și culmea e că dacă le-am aduna, probabil ar ieși o zi chiar foarte bună, dar nu... noi vrem doar „ocazii speciale”.

Și poate că viața nu duce lipsă de momente mari... ci mai degrabă de oameni care știu să le observe pe cele mici.

ANICA ANDREI - FRASCHINI

SABINUL E BĂIAT MARE, VACCINAT ȘI LIBER (episodul al XIII - lea)

Dacă Sabinul a revenit cu bine după „auto-răpirea” petrecută prin Europa, cu toate peripețiile și cu asistența mea de la distanță - dovedită inutilă, de cele mai multe ori - asta nu înseamnă că viața a intrat pe un curs banal și lipsit de... ciudățenii. Sabinul este un personaj, așa cum v-am mai spus și cum, ce-i drept, nu prea pare, când îl vedeți făcând poze, cuminte, la ședințele Umoriștilor, și generos, zâmbitor, la Corso sau prin alte părți.

După o astfel de ședință, cea de pe 12 octombrie, anul trecut, s-a întâmplat ceva... Dar CEVA, nu glumă!

Unul dintre participanții la ședințele Umoriștilor ne invitase să ne întâlnim în oraș, exact în duminica respectivă, dar mai târziu. El n-a fost la Galerii. Orașul era plin de pelerini, cum ne aflam în perioada Sărbătorilor Iașului, în jurul datei de 14 octombrie, când este Sfânta Cuvioasă Paraschiva.

Eu-una nu mă dau în vânt după aglomerație, dimpotrivă. După ședință, cum continuasem cu prelungiri la Corso, nu mai aveam starea de spirit și nici forța necesară să merg la un alt restaurant. Căci „rendez-vous”-ul cu amicul respectiv și prietena lui era propus a se desfășura la pizzeria Mamma Mia. I-am spus Sabinului să renunțăm, să amânăm sau orice altceva. El, nu și nu! Că el este cel care invită întotdeauna și că nu va renunța exact acum, când îl invită și pe el cineva. Îl înțelegeam foarte bine, dar, pur și simplu, nu mai eram în stare. Nu știam ce soluție să găsesc. Sabinul a spus că se duce singur. Ok, dacă i se părea în regulă...

Mă simțeam ușor... iresponsabilă, mai ales că orașul era atât de plin de tot felul de oameni, iar Sabinul se putea lăsa ușor dus de valul unor tentații, iar finalul să fie și o păcăleală de zile mari. Nah, mă ducea gândul și la așa ceva. Că-l știam bine pe Sabinul meu. El crede că toată lumea este bine intenționată. Așa este el și așa va rămâne. Mai cumpăraseră în anii trecuți, tot în zilele Sărbătorilor Iașului și la luminile artificiale înșelătoare, un „cojoc” care s-a dovedit având pete și fisuri. Dar Sabinul e om mare, vaccinat și liber. Nu am cum să fiu eu umbra lui. Foarte rareori, merg cu el la cumpărături. În primul an, da, până când și-a format o imagine despre configurația orașului și despre cum se circulă. Acum, știe Iașul mai bine ca mine.

L-am lăsat pe soțior aproape de Mamma Mia, cu vreo trei sferturi de oră înainte de ora întâlnirii respective. El comunica pe WhatsApp cu camaradul cu pricina. I-am strecurat câteva teorii despre prudențe binevenite, m-a asigurat că totul va fi cum nu se poate mai bine și am plecat la tramvai. Eram pietoni, și el, și eu. Mașina rămăsese acasă. Bulevardul roia de omenire de toate culorile, în toate sensurile, stația era plină, tramvaiul aglomerat. Uf... Abia așteptam să ajung acasă.

Mi-am văzut de ale mele, s-a făcut destul de târziu, m-am culcat. Dar, înainte, i-am scris Sabinului, pe WhatsApp. Mesajul rămânea nemarcat, nici măcar ajuns. Hm... M-am gândit că se lungea întrevederea, că era o seară plăcută, că nu-i păsa de telefon. Îmi interziceam să-mi imaginez alte scenarii. Oricum, pe Sabin nu-l prea găsești. Se întâmplă și să mă întrebe peste două zile: „M-ai sunat?”

Continuarea în episodul următor...

LE SABIN EST UN GRAND GARÇON, VACCINÉ ET LIBRE

Si le Sabin est revenu sain et sauf de son « auto-enlèvement » à travers l'Europe, avec toutes ses péripéties et mon aide à distance – qui s'est souvent avérée inutile – cela ne signifie pas pour autant que la vie a repris un cours banal et dépourvu de... bizarreries. Le Sabin est un personnage, comme je vous l'ai déjà dit et comme, il faut bien l'avouer, il ne semble pas l'être quand on le voit sage, en prenant des photos, lors des réunions des Humoristes, et généreux et souriant, au resto Corso ou ailleurs.

Après une de ces réunions, celle du 12 octobre, il s'est passé quelque chose... Mais QUELQUE CHOSE, pas une blague !

L'un des participants aux réunions des Humoristes nous avait invités à nous retrouver en ville, justement ce dimanche-là, mais plus tard dans la journée. Il n'était pas venu aux Galeries. La ville était pleine de pèlerins, car c'était la période des Fêtes de Iași, autour du 14 octobre, jour de la Sainte Paraschiva.

Pour ma part, je ne suis pas fan de la foule, bien au contraire. Après la séance, comme nous avions prolongé au Corso, je n'avais plus ni l'envie ni la force d'aller dans un autre restaurant. Car le « rendez-vous » avec cet ami et sa copine était prévu à la pizzeria Mamma Mia. J'ai dit à mon Sabin de renoncer, de reporter ou n'importe quoi d'autre. Mais lui, hors de question ! C'est lui qui invite toujours et il n'allait pas abandonner maintenant, alors que quelqu'un l'invitait pour la première fois. Je le comprenais très bien, mais je n'en avais tout simplement plus la force. Je ne savais pas quelle solution trouver. Le Sabin a dit qu'il y allait tout seul. Bon, si ça lui convenait...

Je me sentais un peu... irresponsable, d'autant plus que la ville regorgeait de gens de toutes sortes et que le Sabin risquait de se laisser facilement emporter par la vague des tentations, et que tout cela finisse par être une énorme arnaque. Bon, j'avais aussi cette pensée en tête. Parce que je connaissais bien mon Sabin. Il croit que tout le monde est bien intentionné. Il est comme ça et il le restera. Il avait déjà acheté, ces dernières années, toujours pendant les fêtes de Iași et sous les lumières artificielles trompeuses, un « manteau » qui s'était avéré avoir des taches et des fissures. Mais le Sabin est un grand garçon, vacciné et libre. Je ne peux pas être son ombre. Très rarement, je l'accompagne faire les courses. La première année, oui, jusqu'à ce qu'il se fasse une idée de la configuration de la ville et de la circulation. Maintenant, il connaît Iași mieux que moi.

J'ai déposé mon mari près de Mamma Mia, environ trois quarts d'heure avant l'heure du rendez-vous. Il échangeait des messages sur WhatsApp avec l'ami en question. Je lui ai glissé quelques conseils de prudence bienvenus, il m'a assuré que tout se passerait à merveille et je suis partie prendre le tramway. Nous étions à pied, lui comme moi. La voiture était à la maison. Le boulevard fourmillait de gens de toutes les couleurs, dans tous les sens, l'arrêt était bondé, le tram aggloméré. Ouf... J'avais hâte de rentrer chez moi.

Je me suis occupée de mes affaires, il s'est fait assez tard, je me suis couchée. Mais avant, j'ai écrit à mon Sabin, sur WhatsApp. Le message restait non lu, il n'était même pas arrivé. Hum... Je me suis dit que la rencontre s'éternisait, que c'était une soirée agréable, qu'il ne faisait pas attention à son téléphone. Je m'interdisais d'imaginer d'autres scénarios. De toute façon, on ne trouve pas souvent le Sabin au bout du fil. Il lui arrive même de me demander deux jours plus tard : « Tu m'as appelé ? »

La suite dans le prochain épisode...

ÎN VERS DE-A RÂSU-PLÂNSU'

NICĂ JANET

BALADA ADOLESCENȚEI

Erai elevă la liceu
Și te-am văzut trecând pe stradă,
Aveai un proaspăt decolteu
Pe pieptul tânăr, de zăpadă.

Privirea mea, de fel, rebelă,
A devenit, deodată-ngustă,
Și, coborâtă de pe schelă,
S-a cuibătit pe-o scurtă fustă.

Te-am urmărit o bună vreme
Să descifrez divinul har,
Prin combinații de teoreme,
Voiam să te câștig la zar...

Aveai, pe umeri, o helancă,
Și-o carte grea în mâna stângă,
În parc, ai stat pe-o veche bancă,
Și-atunci, venii spre tine, lângă...

Citeai din carte printre rânduri,
Cu ochii mari, de fel, rubine,
Și, copleșit de multe gânduri,
Eu te citeam, atent, pe tine.

Ca semn divin, precum e macul,
Că și lectura e o artă,
Tu ai luat, cu brio, Bacul,
Eu te-am luat, de-atunci, consoartă!

ALEXANDRU HANGANU

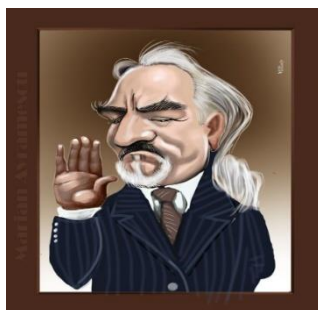
NIMENI NU IA TOT

Iar s-au urcat gândacii pe scări alunecoase
În casnica mansardă a eului politic
Făcută de rapacii adunători de oase,
Să aibă ce să vadă când rod apocalyptic

Din roba monahală a schitnicului care
A dus prin lacrimi-rouă la Cel de Sus scrisoare
Clădită cu migală din orice întrebare
A cerului ce nouă ne-a dat al rugii soare

Să lumineze drumul oricui destinul-l poartă
Spre ușa ce deschisă ne-ndeamnă la iubire
Și nu va da uiumul la gura cea mai spartă
De viața compromisă în loc de mântuire,

Cu silă-i va da viața și el va da 'napoi,
Cu ochi plângându-și ceața, la groapa de gunoi...

BASARABIA - DRAGOSTEA MEA

AFORISTICĂ

Când văd demnitarii, zic, spre deșteptare,
O învățătură mai de căpătâi:
Nu-i atât de simplu să ajungi om mare
Și, ajuns om mare, simplu să rămâi!...

REVOLTA UNUI GOSPODAR

De soața mea am divorțat
În beci c-am prins-o cu vecinul
Și cel mai mult m-a indignat
Că-mi beau, nerușinații, vinul...

COMPETIȚIE LITERARĂ

Nu rămâi chiar repetent
La concursul de șarade,
De-ți dă Domnul mult talent
Sau un juriu cumsecade...

MÂNIE LA SERVICIU

Onoarea de mi-i violată,
Mă supăr rău pe tot fieful,
Trântesc și ușa câteodată...
Așa, ca să n-audă șeful.

NOROCUL EPIGRAMIȘTILOR

Albina când înțepă-ndată moare,
Deci, înțepând, e clar că poți să riști;
Norocul nostru-i că, prin înțepare,
Nu moare nimeni din epigramiști...

UN RATAT, LA GUVERNARE

Curând pe ins o să-l demită,
Căci, vă asigur, e-un tembel -
Nu știe cum se dă o mită;
Ce demnitar să faci din el?!...

UNUI ÎNALT DEMNITAR

Ajunse-n postul mult visat,
Împins de setea de-nălțare,
Dar și mai aprig l-a mânat
O mare poftă de mâncare.

VEȘNICUL PREMIANT, LA JUDECATA DE APOI

La Marele Județ cumva de-l cheamă
Pe-acest confrate-al meu de epigramă,
El va pofti, cu maximă decență,
Un Premiu pentru-ntreaga Existență.

E CINEVA!

Renumitul meu confrate,
Zis și frate siamez,
Are gesturi studiate;
Vă spun eu, că-l studiez...

SĂRAC ÎN ȚARĂ SĂRACĂ...

Nu pare nicidecum frivol,
Supușii nu-l vor judeca -
Ei știu că regele e gol,
Fiindcă... n-are ce-mbrăca.

Gheorghe Bălici

Ion Diviza

Iubiți cititori, spațiul dedicat rubricii de față, în acest număr al revistei, va dezbate o situație cu care, cel puțin în ultimele luni, ne-am confruntat destul de frecvent. Desigur, noi facem ca revista „Scârț!” să apară pentru a fi lecturată. Ei, bine, lectura aceasta ar trebui să fie făcută în *totalitatea* fiilelor tipărite. Am zis *ar trebui*, pentru că, în fapt, lucrurile nu se petrec întocmai așa. Unii - colaboratorii, mai ales - citesc propriile lor producții publicate, iar peste celelalte trec doar cu o fugară privire, oprindu-se asupra vreunui nume, motivând ba una, ba alta. Și așa ajunge revista într-un sertar sau pe un raft de bibliotecă, aproape neatinsă de lectură. Nu, cititorii mei, revista trebuie citită de la primul, până la ultimul rând. Doar așa îi respectați pe cei prezenți în paginile ei și pe cei care trudesce la existența ei. Vă voi povesti un fapt divers, petrecut în urmă cu vreo șaizeci de ani. Rămăsesem corigent, pe un trimestru ce-i drept, la chimie. Nu-mi plăcea de profesor. Avea un mod particular de a pronunța grupul de litere „ci”, peltic, oarecum ca machidonii. M-a surprins zâmbind la meteahna lui și m-a încondeiat cu un unu frumos în catalog. „Să știi tot manualul, ai auzit! Altfel nu-ți dau drumul!” Și a trebuit să învăț tot ce scria în manual... La scadență, mă întreabă: „Ai citit? Tot?” Liniște... „Ei, dacă ai citit tot, ia spune-mi de cine e scris manualul de chimie? A... nu știi? Bine... Atunci zi-mi care e prețul cărții, că Statul cheltuie bani cu loaze alde tine!... Tot nu știi? Înseamnă că n-ai citit nimic... Atunci, nu te trec! Salut!” Celălalt trimestru a venit alt profesor și totul a fost bine... Am amintit povestea asta, pentru că în cea de-a doua frază din nota tipărită pe cea de-a doua copertă a publicației noastre, scrie clar: „Atragem atenția colaboratorilor că sunt direct răspunzători de calitatea stilistică și prozodică a textelor trimise, membrii redacției reducându-și treptat, spre zero, intervențiile în sensul corectării greșelilor”. Am primit o scrisoare de la colaboratorul nostru vechi, EMIL IANUȘ, din Horodnic de Sus - Suceava. Domnia sa ne reproșează că i s-a modificat un vers dintr-o epigramă. Iat-o: FEMEIA SOAȚĂ - „Femeia soață-i un agat,/ O piatră scumpă pentru soți./ Dar, când ajunge la fîcat,/ E treaba ta dacă n-o scoți...! Întrucât accentul prozodic era alterat, s-a dispus modificarea ultimului vers astfel: „E foarte greu să o mai scoți...” Aici prozodia a fost restabilită prin intervenția redacției. Dar EMIL IANUȘ adresează „chirurgului-modificator” și acest catren: „Cel ce-mi gustă epigrama/Și îi tâlcuie umorul,/ Rog toTUȘI să țină seama/ Cum o face autorul! Mă rog, corect ar fi fost „de” cum o face autorul, adică, de maniera, compoziția, versificația, aspectul etc, concepute de acesta. Dar noi nu am făcut decât să accentuăm, prin majuscule, erorile prozodice ale colaboratorului nostru! De aceea, redacția, când intervine, o face și în folosul colaboratorului mai puțin atent și, implicit, al revistei.

Tot EMIL IANUȘ ne atrage atenția că nu am publicat un epitaf al domniei sale, dedicat fostului redactor-șef de la „Scârț!”, Adrian Grăjdeanu. Îl informăm pe distinsul nostru corespondent că, la momentul respectiv, revista nu a știut nimic despre decesul lui Adrian Grăjdeanu, redacția a aflat lucrul acesta la aproximativ o săptămână după funeraliile fostului redactor șef, iar asta din surse adiacente, însă demne de crezare. Bineînțeles că, în revistă a apărut un necrolog scris din partea redacției, cu pietate și cu recunoștință pentru cel plecat dintre noi, așa cum, de altfel se cuvine și se obișnuiește. Acestea fiind spuse, cred că l-am lămurit decent și pe deplin pe domnul IANUȘ în dilemele domniei sale. La fel ca și pe viitorii noștri colaboratori, pe care îi așteptăm în paginile acestea, alături - se putea altfel? - și de Emil Ianuș ale cărui replici puse în versuri alături de Ion Bolocan, merită să-și lase savoarea pe filele „Scârț!”-ului nostru. Scrieți-ne, dați telefoane, trimiteți e-mail-uri! Răspunsurile noastre nu vor întârzia să ajungă la dv, stimați cititori! Cum vor fi acestea? Asta depinde doar de etica gazetărească a poștașului de serviciu.

Al dv, ca de obicei, P.OSTASU, adică... V.Vajoga

**ALEXANDRU OSVALD
TEODOREANU
Păstorel**

STROFE CU PELIN DE MAI CONTRA IORGA NICOLAI

ORATORUL

(frazele domnului Iorga sunt lungi).

Fraza asta nefirească
Pentru public e un bine,
Fiindcă, până s-o termine,
Poate sala s-o golească.

PROPAGANDISTUL

La Sorbona când se pune
Franțuzește să vorbească,
Tot franțuzu-n sine-și spune:
Dulce-i limba românească!

MORALISTUL

*(domnul profesor Iorga s-a pronunțat,
deocamdată, contra ștrandului)*

Indignat pe-un veac năuc
Și pe cei ce se despoaie,
Domnul Iorga intră-n baie
În manta de cauciuc.

ISTORICUL

Astăzi știe orișicine,
Chiar de nu-i un om prea cult,
Că Xenopol a scris bine,
Pe când Iorga scrie mult.

SEDUCĂTORUL

C-o interpretă stând pe iarbă,
Rămas-a Iorga fără glas,
Fiindcă ea i-a răs în nas
Și el voia să-i rădă-n barbă.

SOCOTEALĂ

Vai! Cerneala (o avere),
Care-o strică-n tragedii
Și în drame puerile,
Ar ajunge, de-ar fi bere,
Șapte nopți și șapte zile
Pentru șapte berării.

EXPLICAȚIE

Domnul Iorga umple scena
De paiețe și stafii.
El nu naște, ca balena,
Puii vii.

PIA DESIDERIA

Mi-a spus un spectator de samă
Că publicul întreg regretă,
Aflând că-n tren ai scris o dramă,
Că n-ai pornit pe bicicletă.

C.F.R.

*(la reprezentația piesei „Sarmală” s-au
auzit sforăituri)*

Când s-a fost pornit „Sarmală”
Ca un tren hodorogit,
Lumea sforăia în sală
Ca-n vagonul de dormit.

CALMANT

În drum de fier compuse toate
Acele drame somnifere;
E natural că, fără vrere,
Ne dus pe căi somnifere.

SUPLIMENT DE FESTIVAL

Asociația Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” - Păstorel, Iași
organizează, în perioada **05 - 07 iunie 2026***,
Festivalul internațional de literatură umoristică
„**Scârț - Umor**”, ediția a VI-a - în memoriam **Constantin Iurașcu - Tataia**

Parteneri:

Uniunea Epigrafiștilor din România
Primăria Iași
Muzeul Municipal „Regina Maria” Iași
Asociația Dreptul Basarabiei Iași

Secțiuni pentru concurs:

1. **Secțiunea „Epigrame”** - 3 (trei) epigrame
2. **Secțiunea „Poezie umoristică”** - 2 (două) texte, în vers clasic

Tema, pentru ambele secțiuni, va fi **„Îndrăgostit la vârsta a treia”**** (nu este obligatorie înscrierea cuvintelor din temă în texte).

Se vor acorda 3 (trei) premii și 3 (trei) mențiuni, pentru fiecare secțiune de literatură umoristică. Pentru fiecare dintre cele două secțiuni se va acorda câte un premiu special „Constantin Iurașcu - Tataia”.

Toate creațiile trimise pentru concurs trebuie să fie inedite, nepublicate și neparticipante la alte concursuri.

Data limită de transmitere a creațiilor este **10 mai 2026**.

Creațiile vor fi transmise prin e-mail, la adresa **festivalscartumor@yahoo.com**. Materialele, transmise în format electronic, vor fi scrise în format Times New Roman, dimensiune font 12 și vor respecta regula confidențialității, cu motto pe materialele trimise și prin atașarea de fișier cu același motto, unde se vor afla datele de identificare, adresă, nr. de telefon și un scurt CV literar.

Informațiile suplimentare vor fi furnizate la nr. de telefon:

- 0758760138 (Daniel Bratu);
- 0744117685 (Vasile Vajoga).

Asociația Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” – Păstorel, Iași
reprezentată de

Vasile Vajoga, președinte de onoare

Daniel Bratu, președinte executiv

Note:

***Modul de desfășurare a Festivalului și valoarea materială a premiilor depinde de nivelul sponsorizărilor și de procentul de acoperire financiară a acestei activități, în perioada respectivă;**

**** „Îndrăgostit la vârsta a treia” este titlul unei epigrame de-a lui Constantin Iurașcu - Tataia:**

În viață e normal să știi

Ce spune-a rațiunii voce:

Te-aprinzi de pasiuni târzii,

Dar rareori sunt reciproce.

CÂȘTIGĂTORII

SECȚIUNEA POEZIE UMORISTICĂ

Premiul I - Florin RĂDULESCU

Premiul al II-lea - Dorul Mihai LUNGESCU

Premiul al III-lea - Camelia ARDELEAN

Premiul special „Constantin Iurașcu TATAIA”:

Janet NICĂ

Mențiuni:

Valentin DAVID

George EFTIMIE

Petru BRUMĂ

Petru Ioan GÂRDA

SECȚIUNEA EPIGRAMĂ

Premiul I - Constantin MOLDOVAN

Premiul al II-lea - Vasile BORDIANU

Premiul al III-lea - Florin ROTARU

Premiul special „Constantin Iurașcu TATAIA”:

Ioan TODERAȘCU

Mențiuni:

Valentin DAVID

Dan NOREA

Laurențiu GHIȚĂ

Ștefan CIOCIANU

CLASAMENTE ȘI RECOMPENSE

Clasament participanți secțiunea POEZIE:

Nr. crt.	Nume și prenume/Motto	Media finală
0	1	2
1	FLORIN RĂDULESCU	8,83
2	DORU MIHAI LUNGESCU	8,75
3	CAMELIA FISCHER	8,67
4	JANET NICĂ	8,58
5	VALENTIN DAVID	8,50
6	GEORGE EFTIMIE	8,37
7	PETRU BRUMĂ	8,33
8	PETRU IOAN GÂRDA	8,33
9	Ursoaica ticluiește - pana scrie	8,08
10	CIUR	8,08
11	Viteza a treia	8,08
12	Motto: „Surprize, surprize...”	7,92
13	Vârsta e doar un număr	7,83
14	O viață-ntreagă-afemeiat	7,79
15	„Dragoste, buruiană rea!”	7,71
16	Sic transit gloria mundi	7,67
17	Mănăstirea Hadâmbu	7,58
18	Iubesc femeia	7,42
19	Căpșunica	7,42
20	Leuștean	7,33
21	Dau un rid pe o rimă bună!	7,33
22	Toate motto-urile să-mi vină...	7,21
23	Regim de austeritate	7,17
24	Amor și-atât	7,08
25	Tu și eu	6,67
26	„Sacâz de scârț”	6,58
27	Salutări din Atlantida	6,50
28	Scârțograma	6,50
29	Șăgalnicul	6,46
30	Și nu există-n univers	6,14
31	Când râsul pierd și poezii tac	6,08
32	Iașul mereu tânăr	6,00
33	Nu mai stați ca fierți în oală!	5,96
34	Moravurile se corectează	5,83
35	Iubirea nu ține cont de vârstă	5,83
36	XYZ	5,83
37	Liniște și pace...	5,75
38	Am glumit, vorbesc serios!	5,75
39	Bolta Rece	5,67
40	Tu te râzi, ai codul PIN	5,50

0	1	2
41	Angel	5,50
42	Liniștea dintre versuri spune...	5,50
43	Viața trece, pentru noi...	5,33
44	Îmi tremură genunchii!	5,33
45	Visuri, vise...	5,17
46	Scriu poezii acum...	5,17
47	Inimă fără riduri	4,42

Clasament participanți secțiunea EPIGRAMĂ:

Nr. crt.	Nume și prenume/Motto	Media finală
0	1	2
1	CONSTANTIN MOLDOVAN	8,83
2	VASILE BORDIANU	8,55
3	FLORIN ROTARU	8,36
4	IOAN TODERAȘCU	8,33
5	VALENTIN DAVID	8,33
6	DAN NOREA	8,33
7	LAURENȚIU GHIȚĂ	8,27
8	ȘTEFAN CIOCIANU	8,17
9	AȘ!	8,08
10	totul e trecător....	8,04
11	Sic transit gloria mundi	7,96
12	IEȘI	7,94
13	Liniște și pace...	7,89
14	Umor cu motor	7,83
15	Iubirea n-are frontiere	7,83
16	Foc la inimă	7,83
17	Cocoș bătrân	7,61
18	Un nostalgic îndrăgostit	7,61
19	Tataia	7,54
20	Animal de companie	7,50
21	Scârț pe doi	7,50
22	Al Goritmul	7,50
23	De ce nu?	7,44
24	Vârsta e cel mult un număr	7,22
25	Mănăstirea Hadâmbu	7,20
26	Regim de austeritate	7,12
27	Început de vară	7,12
28	Ursoaica ticluiește	7,05
29	„Sacâz de scârț”	7,00
30	Ziua bună!	6,94
31	A bate la ochi	6,92

0	1	2
32	Motto – Bab el-Mandeb	6,91
33	CIUR	6,89
34	Salutări din Atlantida	6,89
35	Dragostea nu are vârstă	6,78
36	Bolta rece	6,71
37	Visuri, vise ...	6,67
38	Șăgalnicul	6,61
39	Iașul mereu tânăr	6,61
40	Moravurile se corectează...	6,59
41	O viață-ntreagă-afemeiat	6,56
42	Bătrânul și micuța	6,50
43	Studentie	6,39
44	Leuștean	6,33
45	Amintiri din viitor	6,08
46	Tasmaionul	6,05
47	Dau un rid pe o rimă bună!	6,00
48	Nu mai stați ca fierți în oală!	5,91
49	"rămâne-ți-ar un os în gât"	5,89
50	Scârțograma	5,89
51	Angel	5,83
52	Am glumit, vorbesc serios!	5,78
53	Dimineața pe răcoare	5,75
54	Tu te râzi, ai codul PIN	5,67
55	XYZ	5,67
56	„Ridendo castigat mores”	5,62
57	Dunăreanu	5,44
58	Iubirea nu ține cont de vârstă	5,05
59	Toamnă surâzătoare	4,91
60	Cărțile sunt inimi...	4,67
61	Doamne-ajută	4,50
62	Dragostea-i bună	4,33
63	cât îi moșu’ de bătrân	4,06

Au fost stabilite următoarele recompense financiare, aferente premiilor și mențiunilor celor două secțiuni ale literaturii umoristice, precum și premiilor speciale:

Premiul I - 1.000 lei

Premiul II – 700 lei

Premiul III – 400 lei

Mențiuni – 200 lei

Premiul special Constantin Iurașcu

TATAIA - 500 lei

SECȚIUNEA POEZIE UMORISTICĂ

PREMIUL I

Florin RĂDULESCU

ÎNDRĂGOSTIT LA VÂRSTA A TREIA

La vârsta mea, iubirea-i mai profundă,
Vecinele îmi par superbe toate,
Le spovedesc sfios, ca un abate,
Când vin la mine noaptea să mă tundă.

Fierbinți, pensionare ne'nțarcate
M-atacă sub centură-n prima rundă,
Se-ntreabă, când mi-o văd așa de scundă:
„Ce specie-i sărmana vietate?”

Imperial, nivelul se ridică,
Cu-atâtea pofcioase împrejur,
Iar când am chef de-o ciorbă și-o mastică,

La orice ușă sun și spun „bonjur”,
Apare-o gospodină bolșevică:
„De când te-aștept... să-mi schimbi un abajur!”

EU SUNT PENSIONAT DE CÂND PLECAȘI

Eu sunt pensionat de când plecași,
Îmi caut, încă, baba ideală,
Cu aer constipat, de catedrală,
Și sâni taciturni, însă trufași.

Să-nfulecăm cu stimă colțunași,
În timp ce rezolvăm o integrală;
Eu sunt pensionat de când plecași,
Îmi caut, încă, baba ideală,

Când noaptea o să fug la Filiași,
Să-mi ogoiesc amanta ancestrală,
În loc să-mi dea în vleg c-o sfântă oală,
Să-ntrebe: „Prostamolul îl uitași?”

Eu sunt pensionat de când plecași...

PREMIUL AL II-LEA

Doru Mihai LUNGESCU

LA PAS PRIN MAGAZINE

Uitat de timp, dar iscusit la minte,
Ca dascăl vechi, atunci când plec de-acasă,
Am încă energie și cuvinte
Să povestesc din viața mea frumoasă.

Cu inima sunt nesperat de bine,
Că mă îndrăgostesc, de-o vreme-ncoace,
De tot ce are forme feminine,
Dar nu prea văd, și fețele-s opace.

De pildă ieri, în magazin, la ghetе,
Am dat de trei frumoase domnișoare,
Surzătoare, tinere, cochete,
Și le-am vorbit amabil, în picioare.

Ar fi plecat, probabil, la o ciorbă,
Dar șirul meu de întâmplări trăznite,
Le-a cucerit, și nu încape vorbă,
Că toate mă priveau încremenite.

O jună camuflată de-o eșarfă,
M-a întrerupt cu vorbele-i perfide:
-Vă rog să mă scuzați, ne vine marfă
Și, pentru scurtă vreme, vom închide.

Ați fost sublim pe-al nostru teritoriu,
Dar mergeți în raioanele vecine,
Și veți avea un bun auditoriu,
Că au... cu mult mai multe manechine!

ENTUZIASM

E joi și piața clocotește,
Sacoșa îmi strivește coasta,
Cu lapte, carne, ouă, pește,
Cam tot ce mi-a cerut nevasta.

Pornesc ușor, ușor spre casă,
Dar cum bagajele sunt grele,
Mai zăbovesc la umbra deasă,
În parcul tinereții mele.

Ca din senin, pe banca mică,
La două palme, cu finețe,
S-a așezat o tinerică,
Marcată bine de tristețe.

„Vă par cumva interesantă,
(M-a întrebat iscoditoare),
Am prins bărbatul cu-o amantă
Și-mi cere mintea răzbunare.”

Păreți un om cu gânduri bune,
Ce știe tainele să-ngroape,
Vă cer un ceas de pasiune,
Garsoniera mea-i aproape”.

„Sunt divorțat, din fericire,
(Am început să mint pe bandă),
Și am bănet, iar în iubire,
Discreția mă recomandă.

Te vreau degrabă, nebunește!”
„Și eu, mi-e inima străpunsă,
Dar, până să plecăm, privește
În pom... la camera ascunsă!

Doru Mihai LUNGESCU

PREMIUL AL III-LEA

Camelia ARDELEAN

**ȚI S-A STRICAT
PROTEZA...**

Ți s-a stricat proteza, al
naibii și dințarul,

Cu ce mai muști acum din fructu-ți favorit?
Nu ți-a rămas doar glasul subțire ca țiparul,
Ci și egoul, fi'ndcă eu altceva n-admit.

Văd că reumatismul ți-a îndoit vertebra,
Bastonul se scurtează cu fiecare an;
Eu sunt alunecoasă ori aprigă, ca zebra –
Când sfârâi din copite, tu moțâi pe divan.

Îți tremură și mâna de vrei să-mi dai o floare,
Chelia îți transpiră profuz de la efort,
M-ai amăgit că banii cu mine or să-ți zboare,
Dar mi-a zburat speranța, căci singură fac „sport”.

Prin vaiete și ofuri, ți-aduc medicamente,
Albastrele pastile nu au niciun efect,
Iei țelină cu tona și alte alimente,
Să-ți miști măcar o clipă toiagul cel defect.

Te lauți că odată rupeai și nuca-n palmă,
Că atrăgeai pipițe doar cu un singur ochi,
Acuma rupi salteaua c-un vânt și o sudalmă,
Nervos că nu-mi vezi dosul nici ca să mi-l deochi.

Te plimbi cu mine falnic și mândru ca un june,
Da'ți scârțâie genunchii ca ușa de hambar,
Te chinui să fii nostim, dar hazul îți apune,
Așa cum îți apune și leu-n buzunar.

Ai vrut o prospătură, o piersică zemoasă,
Pe care să o mesteci agale, pe felii,
Uitând că de o vreme ești putred sub carcasă
Și te așteaptă „parcul” cu izul de stafii.

Mi s-a acrit iubirea de moaștele stătute,
Noroc cu testamentul, mai am o șansă-n plus,
De nu îmi lași conacul, ia-ți zilele și du-te
Să îți alegi azilul, acolo piersici nu-s!

SUNT TÂNĂRĂ ȘI SEXY...

Sunt tânără și sexy la cei optzeci de ani,
Se-ndoaie-n mine umbra, în rest mă simt ca nouă,
Am case și lovele, în living nu mă plouă,
Aștept să-mi vină prințul din SUA sau Balcani.

Am chatuit cu unul avid, pe Lună Nouă,
Avea o energie de-ajuns la doi cârlani,
Era atras de mine, nu se gândea la bani,
Și îmi scria „Iubito” cu picături de rouă.

Când i-am văzut figura, aproape-am leșinat,
Căci tânărul din vise era, de fapt, fetiță;
Avea o strungăreață și-un chip de ou clonat.

Mi-a zis râzând: „Mamaie, făcusem o glumiță!”
I-am replicat: „Copilă, râvnesc la un bărbat,
Deci cheamă-l pe bunicul acum, cât sunt... mlădiță!”

Camelia ARDELEAN

Premiul special „Constantin Iurașcu TATAIA”:

Janet NICĂ

REZOLVARE PE MĂSURĂ

La vecina mea, Maria,
Uit, adesea, pălăria,
Iar vecinul, cu noroc,
A făcut, din ele, stoc.
Ieri, mergând la târg, în sat,
Pe vecin l-am reperat
Și, cum sta la o tarabă,
Mulți clienți veneau degrabă,
Căci striga în gura mare:
- De vânzare! De vânzare!
Când m-apropiai, văzui,
Drept în fața dumnealui,
Zece pălării de soi,
Ale mele, toate, noi.
Și zisei, cu dreaptă minte;
La Maria, de-azi-nainte,
Titular în vechiul rol,
O să merg cu capul gol.

DRAGOSTE FĂRĂ FRONTIERE

Soarele, cu gânduri bune,
Puse, peste plai, ștampila,
Vreau să zburd, dar mi se spune:
- Ia pastila!

Primăvara vine-n rate
Și ne-aduce clorofila,
Ies în câmp și-aud în spate:
- Ia pastila!

Cu o poftă de natură,
Pipăi, prin grădini, zambila,
Dar aud o voce dură:
- Ia pastila!

Au vecinii-o fată faină,
E frumoasă rău copila,
Când o văd, aud, ca-n taină:
- Ia pastila!

Stau în parc și-un soare crud
Încălzește-ncet argila,
Trec fetițe, dar aud:
- Ia pastila!

La TV, aspecte-atroce,
Mă cuprinde, strașnic, mila,
Vreau să urlu, dar, o voce:
- Ia Pastila!

Am amantă, sunt fericite
Și, să-mi savurez idila,
Plec la ea, dar soața-mi zice:
- Ia pastila!

Janet NICĂ

Înainte de vaccinul Pfizer

După vaccinul Pfizer

MENȚIUNI

David VALENTIN

PREA TÂRZIU

Se pare c-am ajuns la vârsta-a patra,
Și rozele miros la rădăcină...
Acuma o iubesc pe Cleopatra
Și-o am pe Julieta ca vecină.

Iar Ana lui Manole mi-e amantă,
Cu Lady D amic la cataramă,
Dar chiar de-aș vrea iubire galopantă,
Iluzia carnală se destramă.

Îi dau un măr Elenei de la Troia,
Privindu-mă, din nou îți pierde capul
Maria Stuart, mă pictează Goya,
Dar mă marchează totuși handicapul...

Săpată-n țeastă mi-a rămas femeia,
Ecoul viu de mii de decibeli;
Mi-e dor de-amorul de la vârsta-a treia,
Chiar și așa, cu multe îndoieli.

Rămâne doar să zbor prin cimitire,
Fantomă mistuită de alean,
Cu Dulcinei venind din amintire
Și-apucături fumate de don Juan.

Mă-ncearcă totuși îndoieli amare
Când Styxul l-am trecut având luntrași....
Cum nu sunt apt de-amoruri terțiare,
Mai pot lua un premiu pe la Iași?

BĂRBAT FATAL

Mereu îndrăgostit și fără leac,
Cu inima în piept mustind de dor,
Fiindcă mă-apropii de un veac,
În piept ascund și un stimulator.

Am petece pe haină și nădrag,
Jobenul n-am de gând deloc să-l schimb,
Piciorul drept cu greutate-l trag
Iar stângul cu o cârjă îl împing.

Aud în țeastă cântec de copii
Și note ce se-nvârt pe portativ,
Dar bâjbâi, că am multe dioptrii
Și port și aparat auditiv.

Femeile? Pe toate le ador
Am mult succes, și-acuma fac prăpăd,
Mă bucur doar de-apropierea lor,
Fiindcă nu le-aud și nu le văd...

Și totuși am mărunte bucurii,
Chiar asaltat, de ele nu mă tem,
Le spun sub raza lunii poezii,
Sunt unicul sultan într-un harem...

Dar mă întorc la viața de ascet,
Și-s depresiv vreo două săptămâni,
Când vin pe-ascuns, o dată-n an, discret,
Ai mei copii, la casa de bătrâni!

George EFTIMIE

TRATAMENT

Ce ne facem că trec anii
Ne cresc riduri de temut,
Se împuținează fanii,
Nu mai vin americanii
Și elanul l-am pierdut.

Bat reflexe-n iarba deasă
Verdele e negru mut,
Cu o mină serioasă
Am o soacră veninoasă
Și-un vecin cam prefăcut.

Praf se-așează îndoielnic
Anii mei s-au dus, se duc,
Chiar de timpu-i neprielnice,
Sunt îndrăgostit vremelnice,
Ca-n harem un eunuc.

Am o vârstă și nu-mi pasă,
Soața cică-s impotent,
De-aia plec ades de-acasă
Și mă duc la o mucoasă
Care-mi face... tratament.

LECȚII

Azi învățământul loco
E-abordat discret, piano,
Chiar și sexul e un Giocco
Care se predă... di mano.

Cum salariu-i cam subțire,
Sunt profesori vai și vai,
Pentru supraviețuire
Fac concediul... în Dubai.

Fete depășind complexul
Cum sunt multe la români,
Vin ca să predeie sexul
La azilul de bătrâni.

Că aici amorul vine
Și se lasă și cu bani,
Pentru cel care se ține
La optzeci și câțiva ani.

Toată lumea-i mulțumită
Chiar și ăla care n-are,
Că se-acceptă-n recuzită
Banii de înmormântare.

George EFTIMIE

Petru BRUMĂ

SENECTUTE ȘI AMOR - I

Cantata bocitoarelor
i.m. Constantin Iurașcu

Trecea mai ieri pe Ulița cea Mare
A Iașului boem și-aristocrat
Un (proto)tip al gen(i)lui Bărbat
Cu pedigree, la ceas de înserare.
Avea un barbișon ușor pudrat,
De boiernaș cu anumită stare.
Și mai avea un rucsac în spinare –
Al călătorului prin veac umblat.

Duminica îl întâlneai pe-aleea
Bujorilor târzii, trecuți de mai
De la Copou. Venit într-un tramvai
Cu rezervare pentru vârsta-a treia.
Tataia îi spuneau confracții crai.
De ce așa? Păi tocmai de aceea
Că-n speța predilectă lor – Femeia
Nu se califica pentru Serai.

Chiar don Petrone, camarad la toartă
Și cavalier ca el de **Scârț Sadea**,
Cu voioșie îl complimenta
Pentru a lui pilduitoare soartă:
Ajuns la opt decenii îi zicea
Că-n spate-a anilor povară poartă...
Și-n față, urma vremii ce nu iartă –
Un ram uscat din pomul de cândva.

P.S.

Tataie, eu atâta doar îți spun: Că
Ai fost și ești pe plai un *Căpitan*.
Semnez: Al tău cossaș, I. Bolocan
(Mă știi – *Poetul fetelor din luncă*)

Bibliografie:

George Petrone - *Aniversarea*
El poartă-n spate ca oștenii
Povara celor opt decenii.
Și tot așa în față poartă...
Dar s-o lăsăm mai bine moartă.

SENECTUTE ȘI AMOR - II

Duetul exegeților

A fost la Masa Scârț adusă-o temă
De mestecat cu poftă. Și cu dus
De nas pe cei ce cred că au de spus
Ceva în astă chestie supremă,
Fundamentală pentru vârsta-a treia.
Anume: Să ne-arate ca experți
Ce fac atunci când numai câțiva hertzi
Mai au în puls Bărbatul și Femeia.

Exemplu prim: Un purtător de bundă
Din blana ursului de Tâmpa, brun,
Transmite că nevastă-sa ne bun
Îl crede pentru cauza fecundă.
De când a dat cureaua pe bretele
Și pușca stă nefolosită-n cui,
Ceva s-a stins în existența lui.
Și cum se mai fălea cândva cu ele...

Și-o lady, cu parfum de violete
Pășcute de mioare pe imaș
Să dea la Paște urdă dulce, caș
La fel titrează: Gata, Dragobete –
S-au dus acele vremuri când *Tohanii*
Erau sorbiți de ambii cu nesaș,
Apoi, înfierbântați plecam la braț...
Să ne iubim. Rămas-am cu... *oh, anii.*

Deci, ce spun ei e că la Senectute
Îți mai rămâne-o singură virtute:
Când intri la masaj într-un salon
Și dracul blond e gol, să zici *Pardon!*

Bibliografie:

Nicolae Bunduri - *Reproș*
Soața mea înfierbântată
Mi-amintește uneori:
Ce bărbat ai fost odată...
Sau de cel mult două ori.

Violeta Urdă - *O, tempora!*
De-o vreme mulți bărbați îmi spun
Că sunt la fel ca vinul bun.
Dar eu constat că astăzi, iată,
Nu se mai bea ca altădată.

Petru BRUMĂ

Petru Ioan GÂRDA

LANȚ DE GHINIOANE

Am fost îndrăgostit de-o tinerică,
Fiind cu ea atent, politicos,
Dar când să o sărut, la o adică,
Mi-a spus că-s un bătrân libidinos!

Pe urmă, am iubit o damă bine -
Să tot fi fost la patruzeci de ani,
Dar când i-am spus c-aș vrea să stea cu mine,
M-a întrebat de vilă și de bani.

Nevoia de-a iubi, imperioasă,
M-a dus la o colegă din liceu -
Pe-atunci era cochetă și frumoasă,
Dar ea s-a-ndrăgostit de fiul meu.

În disperare, mi-am ales o babă -
O sută și ceva, cu bani și vilă,
Dar când i-am spus c-aș vrea să-mi fie „roabă”,
Mi-a replicat că nu e pedofilă...

GREU DE-NȚELES FEMEIA - SONET

Iubesc o doamnă tânără, frumoasă -
Eu sunt bătrân, dar încă viguros,
Șarmant, pedant, atent, politicos...
Și-am dus-o, cu mult tact, la mine-acasă.

Am desfăcut o sticlă de spumos,
Umplând, pe rând, paharele, pe masă,
Apoi, cu vocea caldă, languroasă,
I-am sugerat să ne-așezăm pe jos.

- N-ai vrea, când vezi c-atâta mi-ești de dragă,
Să-m împărțăm, de-acum, aceeași soartă,
Să-mi dai, pe dată, gura ta de fragă,

Să ne iubim cu suflet și cu artă,
Să fim nedespărțiți o viață-ntreagă?
Și mi-a răspuns laconic: las-o moartă!

Petru Ioan GÂRDA

ALTE SELECȚIUNI DIN CONCURS

DORINȚĂ

Acum că am ajuns la vârsta-a treia,
Soția e și ea octogenară,
Mă uit la ea și tot mai simt scânteia
Ce s-a aprins cândva, întâia oară.

Când o privesc, în ochi îmi curge roua,
Că nu găsesc enigmei astea cheia:
Cum ea arată ca la vârsta-a doua,
Iar eu aproape ies din vârsta-a treia!

Tot văd în ea aceeași fetișcană,
Deși, ntre timp, a devenit femeia
Cu care-mpart și plapumă, și cană,
Chiar și acum, ajunși la vârsta-a treia.

Și-atunci, mă vreau iar tare, cum e piatra,
Și îmi doresc să fiu printre aceia
Ce se îndrăgostesc la vârsta-a patra,
Măcar la fel precum la vârsta-a treia!

Laurențiu GHIȚĂ

SURPRIZA INTERNETULUI

Bătrân, mă apucai să scriu sonete,
Să le postez pe toate-n nebulie,
Având speranțe-n suflet, căci, se știe,
Cu ele poți avea succes la fete.

Mi-am pus, colea, și o fotografie
Din tinerețe, ca la mari vedete:
Cu papion, cu barbă și cu plete,
Și, evident, c-o faină pălărie.

Urmără deci propuneri languroase
Și-o blondă mă atrase prin noblețe
De-am mers la o-ntâlnire „pe la șase”

Unde-am făcut atuncea fețe-fețe,
Căci... baba ce-apăru își afișase
Fotografia ei din tinerețe.

Gheorghe BÂLICI

AMOR ILUZORIU

Văd sporadic, printre amintiri,
Multele icoane juvenile,
Unde-apar frumoasele copile
Duse cu un braț de trandafiri

Și ceva ”parai” în marea grabă
De atâți senili mereu flirtând,
Căroră se dau ca la tarabă
Ca trofee, cu același gând

De a stoarce de la ei averea,
Fără să-nțeleagă că își vând
Ieftin și durerea și plăcerea
Ce se duc degeaba, rând pe rând,

În dorința lor de-a se expune
Doar să coloreze sindrofia
Unde mintea-ntreagă nu se pune,
Dar se pune la extrem prostia...

Alexandru HANGANU

SECȚIUNEA EPIGRAMĂ

PREMIUL I

Constantin MOLDOVAN

PREMIUL AL II-LEA

Vasile BORDIANU

POVESTE

Un Moș Crăciun, iubind o fată,
A încercat să-i dea frumoasei
Mașina nouă, mult visată...
Dar n-a-ncăput pe hornul casei!

ÎNDRĂGOSTIT LA VÂRSTA A TREIA

Un tip, mai trecut, comentează,
Când doamnele-i numără anii:
„Mărimea și vârsta contează
Doar până îți pipăie... banii!”

50 DE ANI DE LA TERMINAREA LICEULUI

La întâlnire, -n marginea terasei,
Fiind atins de-o strașnică beție,
M-am reîndrăgostit de șefa clasei...
Uitând complet că, astăzi, mi-e soție!

IMPEDIMENTELE VÂRSTEI

Văzând o doamnă ca o floare,
Visează la altar s-o ducă;
O singură problemă are:
Nu-i sigur dacă mai apucă.

UNUIA LA VÂRSTA A TREIA

Acum, îndrăgostit lulea,
Privește dragăstos la ea:
Ar vrea să-i țină de urât
Și-atât.

UNUI ÎNDRĂGOSTIT LA VÂRSTA A TREIA

Cu o soție tinerică,
La anii lui, e vai și-amar:
Mai toată ziua stă cu frică,
Iar noaptea este un coșmar!

ÎN DORUL LELII

*13 mai, ziua dorului

PREMIUL AL III-LEA

Florin ROTARU

DRAGOSTEA NU ARE VÂRSTĂ

Se plimbau, cuprinși de trac,
Pe alea cu magnolii:
Ea - cu fluturi în stomac,
El - puțin cam ros de molii.

DE-ALE BĂTRÂNEȚII

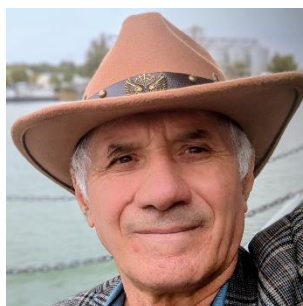
Îl gelozește rău muierea,
Dar el nu are nicio vină:
De când i-a cam scăzut vederea
O mai confundă c-o vecină.

TÂNĂRA MIREASĂ ȘI MIRELE OCTOGENAR

A acceptat ca numele să-i poarte
Și astăzi, la altar, cu ochii-n rouă,
Îi jură să-l iubească pân la moarte...
Că nici nu știi când trec o lună, două!

Premiul special „Constantin Iurașcu TATAIA

Ioan TODERAȘCU

CU SOȚIA, LA VÂRSTA A TREIA

Bătrânețea asta vine
Cu ceva complet bizar:
Chit că-i *live*, în pat, cu mine,
Nici *online* n-o simt, măcar...

VÂRSTA ESTE DOAR UN NUMĂR?

Noaptea toată, eu cu soața
Duc o luptă îndârjită,
Că ne prinde dimineața...
Fără nicio reușită!

UNUI ȘOFER SEPTUAGENAR

În pat, când te-așteaptă femeia,
Te simți într-un fel ca momâia,
Văzând că, la vârsta a treia,
Nu poți nici măcar cu *a-ntâia*

MENTIUNI

Valentin DAVID

CONTRACȚIE PLANIFICATĂ

Sunt anii doar o sursă de belele,
De jalnice amoruri, lent, te scapă,
Fiindcă-ți intră printre alte cele,
Fatal și buzunarele la apă!

TOTUL SE PLĂTEȘTE

Moș, mă-nvârt pe zidul morții,
Laolaltă cu amanta
Și sfidăm ruleta sortii...
Eu cu cardul, ea cu fanta...

TREI-NUMĂR MAGIC

La vârsta treia-n nopțile de amor,
Cum soața nemilos mă critica,
Am apelat la primul ajutor...
Și i-am propus spășit- menage a trois!

Dan NOREA

IZBUCNIRE DE GELOZIE

La șaptezeci nu prea mai sunt gelos,
Chiar aș ierta-o dacă, temporar,
M-ar înșela c-un tinerel frumos...
Dar s-o găsesc cu un nonagenar?

DECLARAȚIA UNEI DOAMNE

Eu, domnilor ce vor să mă asculte,
De sunt ca mine, piese de muzeu,
Le spun: "Nu așteptați, vă rog, prea multe,
Și vă promit că nu m-aștept nici eu!"

CUTUMĂ

La vârsta-a treia, când alegi amica,
Să fie nu mai mare ca nevasta
Și-n niciun caz mai mică decât fiica.
Of, cred că-ncalc și regula aceasta!

Laurențiu GHÎȚĂ

OPTIMISM

Octogenar, dar tare cum e piatra,
Eu încă sper s-ajung precum aceia
Ce se îndrăgostesc la vârsta-a patra
Precum un tinerel de vârsta-a treia!

„PICANTERII” LA VÂRSTA A TREIA

Vârsta-și spune,-n general, cuvântul,
Când cu soața ne mai giugiulim:
Cu lumina-aprinsă,-mi piere-avântul,
Cu lumina stinsă adormim!

„RECLAMAȚII” ALE SOȚIEI

Vezi la vârsta-a treia, la bărbați, ușor,
Elemente de porniri frivole:
Nu-i mai satisface-o oră de amor,
Cât o ciorbă bună de fasole!

Ștefan CIOCIANU

DRAGOSTE LA VÂRSTA A TREIA

Iubito, dacă mă dorești,
Cu poftă de sihastră,
Să nu cumva să rățăcești
Pastila mea albastră!

LA NUDIȘTI

Cavaleri, acum vetuști,
Lângă damele fardate,
Semănau cu niște puști
...Descărcate.

BUNICUL BERBANT

Poftind la juna delicioasă,
Îi zboară fluturi în stomac...
Și asta, după ce, la masă,
A-nfulecat fasole vrac.

ALTE SELECȚIUNI DIN CONCURS

Janet NICĂ

DON JUAN LA VÂRSTA A TREIA

La vecina de poveste
Zbor, când soțu-acasă nu e,
Căci în capul meu mai este
Loc de câteva cucuie.

LA VÂRSTA A TREIA

Chiar de mi-a nins vârtos în plete,
De când, ades, călcam pe bec,
Alerg, și astăzi, după fete,
Le-ajung din urmă și... le-ntrec!

DRAGOSTE LA VÂRSTA A TREIA

La vârsta asta de poveste,
Când mergi, ținându-te de gard,
Mai este dragoste, mai este,
Dar trece, de la CORD, la CARD.

Florian ABEL

VÂRSTA E DOAR UN NUMĂR

Azi o jună iubitoare
Mi-a șoptit, subtil, un pont:
- Vârsta-i doar un număr care
Se adaugă la cont.

IUBIREA N-ARE VÂRSTĂ

Mi-am aflat, cu-o jună, fericirea,
Chiar de sunt bătrân. Nu e o glumă!
M-a convins că, pentru ea, iubirea
Nu cunoaște limită de sumă.

OH, L'AMOUR!

Poți iubi de ai o mie
Ani, ba chiar un milion,
Iar în stadiu de mumie
Te va adora Macron.

Florina DINESCU

A FI SAU A NU FI...

Chiar la azil, ciudat mister,
C-o babă eu avui idilă
Și mâna chiar aș vrea să-i cer,
Dar ce mă fac de-o fi sterilă?!

VÂRSTA, BAT-O VINA!

Să o seduc, vă jur că-mi vine,
Deși e clar, mai are fani,
Da-i prea bătrână pentru mine:
Mai mică-i cu vreo cinșpe ani...

FRUMUSEȚEA N-ARE VÂRSTĂ

Pictură pare pe simeză,
Mă bucur de așa trofeu
Și are baba o proteză
Exact, exact pe gustul meu!

Gheorghe ȘCHIOP

DEOSEBITE IUBIRI

Convins, la vârsta mea precară,
Că a iubi e lucru sfânt,
Mi-e dragă dragostea de țară,
Dar nu iubirea de pământ!

DRAGOSTE BĂTRÂNĂ

Conchid, la anii mei de nea,
Că mi-e iubirea cumpătată,
Că-a fi îndrăgostit lulea
E-o chestie de mult fumată.

REPROȘ NEDREPT

De ce, de șaptezeci trecut,
Curtând băbuțe frumușele,
Chiar când le cer ceva plăcut,
M-acuză că-s pornit pe rele?

Grig DOBREANU

CASUS BELLI...

Se mai certau de multe ori,
Dar se-mpăcau până în zori;
Azi, vrea la ceartă s-o provoace,
Dar n-au cu ce să se împace.

INTERESUL...

Cum vârsta este, sigur, una tristă,
Eu m-am trezit, cu gânduri condensate,
Îndrăgostit lulea de-o farmacistă,
Ce-mi dă medicamente compensate.

ȘI TOTUȘI...

Ca soața mea aș spune nu-i niciuna
Trec peste faptul că e guralivă,
Și că mă toacă, din orice, nebuna;
Dar e olteancă, face o colivă !?!

Gheorghe BĂLICI

VÂRSTA A TREIA

E vârsta când, orice s-ar spune,
O tinerică ți-ar plăcea
Și, chiar cu multă-nțelepciune,
Nu știi ce poți să faci cu ea...

ÎNDRĂGOSTIRI LA VÂRSTA A TREIA

De fete mari mă-ndrăgostesc,
Dar pân' la ele drumu-i lung:
La vârsta-a treia de pornesc,
Pe la a patra pot s-ajung...

DONJUAN, BĂTRÂN CU NĂBĂDĂI

Cu-argint în păr la anii mei,
Dorind s-o fac pe atractivul,
Și azi mă cert de la femei;
Păcat că uit mereu motivul...

Doru Mihai LUNGESCU

ATRACTIE... SELECTIVĂ!

Pe mine, la vârsta a treia,
Mă duce-n ispită femeia
Cu buze curate ca roua...
Dar maxim de vârsta a doua!

OPTIMISM DE PENSIONAR

De iubire nu-s străin,
Însă cel mai mult contează
Că puterile mă țin...
Pensia mă limitează!

VÂRSTA A TREIA

Moment al vieții favorabil,
Când mintea fuge la plăceri,
Iar doamnele-ți răspund amabil:
„Tataie... te-am respins și ieri!”

Violeta URDĂ

SCÂNTEIA IUBIRII

Pe moșu-ndrăgostit lulea,
Focoasa jună-l giugiulea:
I-aprinse cu îndemănare
Fitulul (de la lumânare).

DE LEAC

S-a amoretat (ce soartă!)
Chiar în prag de veșnicie;
Două mândre-l plâng la poartă,
Plus o-ntreagă farmacie.

AMOR CONSUMAT

A iubit – deși-„nvechit” –
Inimi june, ochi de star,
Însă Moartea l-a ochit...
Și-l conduce la altar.

Nicolae BUNDURI

ÎNDRĂGOSTIT LA 75 DE ANI

La anii mei cu viața-n toi,
Ursita m-a lovit orbește;
Mi-a dat nevastă, griji, nevoi...
Doar o amantă-mi mai lipsește!

EU 70 DE ANI, EA 20

Eu, bătrânel cu dinții răi,
Ea, tânără cu ochi duioși,
O pun în pat și dă-i...și dă-i...
Îi spun povești cu feți frumoși!

DRAGOSTE LA 75 DE ANI, CU UNA DE 20

Deși-s bătrân, când am o fată,
O oră-ntreagă pot s-o fac
Și țin la dragostea curată,
Mai greu e până mă dezbrac.

Ioan MAMAISCHE

NUANȚE

Îndrăgostit la vârsta-treia,
Am fost de-a dreptu' terminat,
Că eu vedeam în ea femeia,
Iar dânsa... noul bancomat!

AVANTAJUL SENECTUȚII

Ajuns în ultima treime,
Te simți superb – îndrăgostit
Și ai mai des plăceri sublime,
...Când te-ai trezit!

ȚEAPĂ

Amorezat la vârsta-treia,
Spera că și-a găsit femeia
Ce-l va iubi și s-a-nsurat,
La fel și doamna... că-i bărbat!

Radu PĂCURAR

PERSPECTIVĂ

Frică n-am de bătrânețe,
Nu mă place, nu mă vrea...
Teamă mi-e de tinerețe,
Că rămân captiv în ea.

VIAȚA DE BASM

Tânjeam la Albă ca Zăpada,
Cea tânără, fermecătoarea...
Dar după toată escapada,
M-am pricopsit cu Vrajitoarea.

IDILĂ LA AZIL

Visam, demult, la curtezani,
Acum ei vin la unison,
Nu-i prea-nțeleg, cred că-s germani –
Alzheimer, Freud și Parkinson.

Vasile BLIDARU

COCHETĂRIE

De-o seamă cu mine, femeia
Îmi spuse, cinstindu-ne vatra,
Că-s tare la vârsta a treia,
Uitase că mergem pe-a patra !

FARMECUL IUBIRILOR TÂRZII

Fir de tors e căsnicia,
S-a întins din faună :
Mângâi mâța, iar soția
Nu mă ceartă, miaună !

DE CE SE IUBESC BĂTRÂNII MAI MULT

Când zile lungi în ploi se cern,
Au bani puțini de numărât,
Apoi se răsucesc în pat
Și-ncep ... fiindcă n-au guvern !

DANIEL BRATU

IU

Iu a mea,
se coace lotu',
geme câmpu' de cicoare
hai cu mine întrutotu'
că de-acuma n-ai scăpare!

Uite ce vioiciune
mă cuprinde
de te văz!
Dau, ca mânzu-n misiune,
din picioare,
prin ovăz.

Iu a mea,
sunt tânăr iară,
cum faci nu știu, dar eu crez
că de-mi stai
până la vară
pe aproape-o să-nviez.

Haida,
de mă ia în poale
și mă mângâie pe moaște,
într-un loc
cu iarbă moale
și orăcăit de broaște!

Și-uite,-n codru,
că toți fragii
s-au copt iar, iubire mică,
mie mi-au căzut nădragii,
vină tu și mi-i ridică!

Cum ziceam,
nicio scăpare
nu mai ai, dacă îmi vine,
da-ntâi, fără supărare,
cred că m-am scăpat
pe mine...

GRIGORE COTUL

TACHINĂRI LA VÂRSTA A TREIA

Mi-a spus nevasta, într-o zi,
Roșind ca o hortensie:
„La anii tăi, chiar poți ieși
La pensie... din pensie!”

DRAGOSTEA NU MOARE,
SE TRANSFORMĂ!

În tinerețe ne-am iubit,
Iar ea m-a părăsit la mare...
Doar bătrânețea ne-a unit,
La secția „Recuperare”.

AVENTURĂ LA SENECTUTE

Din noaptea-n care m-a sedus
Și ne-am iubit dement,
O am la inimă și,-n plus,
Mi s-a montat un... stent.

George PETRONE

REFRACTAR LA SCHIMBARE

C-un discurs opac și dens
Și c-o logică nefastă,
Limba lui de lemn dă sens
Rumegușului din țeastă

CONFLICT ÎNTRE GENERAȚII

Cei tineri, sinceri, cum îi știm,
Ne reproșează-n mod concret
Nu faptul că îmbătrânim
Ci că o facem prea încet.

ÎN VIITORUL APROPIAT

Când vom păși-n Comunitate
Cu surle, fast și protocol,
Vom ține mâinile la spate
Să nu se vadă fundul gol.

SOȚUL EI, SOARELE EI

De când i-a spus, cu glas șoptit
Că e un „soare între sori”,
Dispare pe la asfințit
Și se ivește-abia în zori.

Constantin IURAȘCU TATAIA

PROCES DE DURATĂ

Sunt cinsprezece ani: lung interval,
De când îi așteptăm pe cei suspuși
Ca rumegușul să-l transforme-n PAL,
Dar parte tot avem de rumeguș.

SE POATE REZOLVA

Dacă doresc să se imprime,
Ămbătrâniri accelerate,
Guvernul nostru să suprim
Rețetele de compensate.

SPERANȚĂ

De vom atinge-acest nivel
Cel prognozează optimiștii,
Noi să sperăm că la Bruxelles
Vor domina atunci nudiștii.

UȘOR DE DESCIFRAT

Misterul iute îl deznozi
C-o precizare inedită:
A înnoptat la Antipozi,
Lovit de o... meteorită.

(din volumul „Reflexe și reflecții într-o picătură de cerneală” - Constantin Iurașcu-Tataia, apărut la Editura D.I.G., Iași, 2005)

PAGINĂ DE MULȚUMIRI

Anul acesta a fost generos cu noi. Festivalul a urcat la un nivel la care „se sparie deja gândul” și a început să genereze invidii și cârcoteli pe la tot felul de colțuri, mai de departe sau mai de aproape. Au fost 63 de participanți la EPIGRAMĂ și 47 de participanți la POEZIE. Vor fi peste 30 de invitați. Dacă anii trecuți am avut mari semne de întrebare cu privire la desfășurarea „la fața locului, neplecată” a festivităților, anul acesta nici nu ne-am pus problema. Deși apropierea de banii publici, ai Primăriei sau ai altor instituții culturale, a fost aceeași, adică deloc, în momentul în care am pus deviza acțiunilor noastre „Totul pentru SCÂRȚ - UMOR, totul pentru victorie”, am știut că vom reuși. N-a fost ușor. Am donat toți banii obținuți în urma spectacolelor cu „Dezlegarea la poveste” și de la „Doi într-o arcă doi”, de la revistă, de la premii, de la banii primiți pe motorina Toyotei și încă și alții. Am apelat la prieteni cu inima cât roata carului, să fie alături de noi la concerte și lansări de carte - Cristi și Daniela Amarandei, Cezar Popescu, Adi Bezna, Adi Junghină, Lili și Oleg Spînu, Sabino și Anica Fraschini, Radu Grădinaru, Firiță Carp, Petru Frăsilă, Florin Dochia. Multe festivaluri s-au retras, între timp, în cochiliile lor, precum melcii pe vreme de secetă.

Considerăm necesar să aducem mulțumiri către sponsorii și donatorii noștri, care au făcut posibil acest FESTIVAL, suplinind financiar eforturile nucleului din conducerea asociației și revistei, cerând iertare pentru eventuale omiteri:

- **Notar public Bianca Alina OPREA, București**
- **Asociația „Dreptul Basarabiei” - Lili, Oleg și Igor SPÎNU**
- **Fundația MIRFO, Tg Jiu - Doru Mihai LUNGESCU**
- **DANIA SHAORMA SRL Piatra Neamț**
- **COTNARI S.A.**
- **Adrian JUNGHINĂ**
- **Sanda NICUCIE și Daniel BRATU**
- **Daria DUMESCU și Vasile VAJOGA**
- **Emanoil IGNAT, Axinte MIHALACHE**
- **Anica ANDREI FRASCHINI și Sabino FRASCHINI**
- **Dan PRISĂCARU, Elena SÂRGHE, Maria LOGHIN**
- **Angela NESTERIUC, Angela STOIAN - MIHAI, Ani LAIU**
- **Ileana GRIGORE, Alina Oana COLISNIC**
- **Daniela și Cristi AMARANDEI**

Mulțumim Doamnei **Aurica ICHIM**, managerul Muzeului Municipal „Regina Maria” și echipei sale de tineri frumoși și mintoși!

În aceeași măsură mulțumim, pentru excelența ajutorului acordat, sufletistului și talentatului Domn **Costel PĂTRĂȘCAN**.

**MULȚUMIM, DESIGUR, TUTUROR COLABORATORILOR,
CARE SUNT APROAPE DE NOI ȘI DE REVISTA „SCÂRȚ”
ATÂT PRIN CREAȚIILE LITERARE ȘI GRAFICE,
CÂT ȘI PRIN DONAȚIILE TRANSMISE!**

